

அம்ர்நு

சாட்சி

கலை குலக்கிய விமர்சன மாத இதழ்
ஆன் 1987 விலை 5.00 ரூபா

உங்கள் பிரயாணங்கள்

நம்பிக்கையானதாகவுந்

சிரமமின்றியும் அமைய

நாம் உத்தரவாதமளிக்கிறோம்

வெளிநாட்டுக் கப்பல்களில் வேலை வாய்ப்பும் பெறவும்

CANADA — கனடா

DENMARK — டென்மார்க்

NORWAY — நோர்வே

▶▶▶ ஆகிய நாடுகளுக்கான
உங்கள் பிரயாணங்களுக்கான
சகல விதமான ஆலோசனைகளைப் பெறவும்
ஒழுங்குகளைச் செய்யவும் ◀◀◀

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

கொழும்பு முகவரி:-

LEO WALTER PATHALOMEZ

161/11 B, Baillie Street
Colombo - 11
Phone: 540677

பிரதான முகாமையாளர்

K. T. V. SRINIVASHAN

'Malar Mahal'
Madathady Lane
Manipay South

ஆனி 1987

தொடர்புகள்

ஆசிரியர்

அமிர்தகங்கை

140 நாவலர்வீதி- யாழ்ப்பாணம்--

0.0.0.

இந்த இதழில்

○ ரேவதி

○ டானியல் அன்ரனி

○ சி. கதிர்காமநாதன்

○ திக்கவயல்

○ சுபா. ஆனந்தராஜ்

○ மக்ஸீம் கார்க்கி

○ கலாநிதி. எஸ்- ராமகிருஷ்ணன்

○ பிருமிள்

○ சாந்தி பரராஜசிங்கம்

○ பிரான்ஸ்பனன்

○ சுகி சுப்பிரமணியம்

○ சிதம்பரவல்லி

○ நாக. சிவசிதம்பரம்

○ மௌனா

○ சின்னச் சண்முகன்

ஆகிய படைப்பாளிகள்

தங்களின் ஆக்கங்களால்

கங்கைக்கு மெருகட்டுகின்றனர்.

ஆசிரியர்

அன்பு வாசகர்களே

கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் யாருக்காக? எதற்காகப் படைக்கப்படுகின்றன என்பன ஆராச்சிக்குரிய கேள்விகள் அல்ல.

பொழுது போக்காக இலக்கியம் படைக்கும் காலமல்ல இது. ஓய்வாக இருந்துகொண்டிருக்கும் கதைகளைப்படித்து இன்புறும் நிலையிலும் பொது மக்கள் இல்லை.

அடக்கு முறையும் இராணுவக் கெடுபிடிகளும் நிறைந்து அவலங்கள் மலிந்த நிலையில் நாங்கள் வாழ்கின்றோம். இன்றைய வேதனைகளையும், கொடுமைகளையும் நாளைய நன்மைக்காக தாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய கடமையும் எம்மத்தியில் உள்ளது.

எப்படித்தான் கஷ்டப்பட்டாலும் வேதனைப்பட்டாலும் எம்மண்ணில்தான் நாங்கள் வாழ வேண்டியுள்ளது. இந்த மன்தான் எமக்கு நிரந்தரப் பாதுகாப்பினைத் தர வேண்டும்.

தற்காலிக பாதுகாப்புக்கள் எம்மை தவிக்க விட்டு மறைந்து விடும் என்பது வரலாற்று ரீதியிலான உண்மை. இதனை மறந்து போகக் கூடாது.

இந்த இக்கட்டான நிலையில் கலை இலக்கிய வாதுகள் இந்த உண்மையினை மக்கள் மத்தியில் வெளிக்கொண்டு வர வேண்டும்.

பேர்ப்பிடித்து எழுதுவது பெயர் புகழ்க்காக அல்ல. பெயர் புகழ்க்காக எழுதுபவர்கள் கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் அல்ல.

அவர்கள் உண்மையாக இந்த மண்ணையும் மக்களையும் நேசிப்பவர்களாக இருந்தால் தங்களுக்குரிய தார்மிக கடமையினை எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் கைவிட முடியாது. அவ்வாறு செய்யவும் மாட்டார்கள்.

அத்தகைய உண்மையான கலை இலக்கிய படைப்பாளிகளுக்கு எழுத்துக்களம் "அமைத்துக் கொடுக்க அமிர்த கங்கை" எப்போதும் தயாராக உள்ளது.

விடுதலைப்போராட்டத்தில் ஒரு இலக்கிய சஞ்சிகை ஆற்ற வேண்டிய பணியினை "கங்கை எப்போதும் தவறாது கடைப்பிடிக்கும் என்பதை உறுதியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

எந்த அநியாயங்களும், அக்கிரமங்களும் நீண்ட நாள் நிலைத்து நிற்பதில்லை. எனவே அத்தகைய அடக்கு முறைகளை எதிர் கொள்ள கூடிப்பணிபுரிவோம் வாருங்கள் கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளே.

தனியே ஆயுதப் போராட்டம் மாத்திரம் விடுதலையை வென்றெடுப்பதல்ல. மக்களை அணிதிரட்டி விடுதலையின் பால் போராடத் தூண்டுவது கலை இலக்கியப் படைப்புக்களே என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

எனவே கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தங்களது தனித்துவத்தினை உணர வேண்டும். சுதந்திரம் நாட்டுப்பற்று, போன்ற உணர்வுகளை மக்களுக்கு சரிவர ஊட்டாமையே இன்று அவர்கள் இடர்கள் வந்தவுடன் நாட்டை விட்டு ஓடுவதன் காரணம்.

மக்களுக்கு இத்தகைய உணர்வுகளை உணர வைக்க வேண்டிய பணியில் பெரும் பங்கினை ஆற்றவேண்டிய எமது இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் இதுவரைகாலமும் தூங்கி வழிந்து கொண்டு இருந்தார்கள்.

இப்போது கூட அந்தத் தவறினைச் தொடர்ந்து செய்யாமல் மக்களை வழிப்படுத்த வேண்டிய தமது பங்கினை செவ்வனே செய்ய முனைய வேண்டும்.

இந்த மண்ணின் மைந்தர்களாக வெறும் பெயரளவில் இருந்தால் மாத்திரம் போதாது. உண்மையான மைந்தர்களாக மாற வேண்டும் மற்றவர்களையும் மாற்ற வேண்டும். இதுவே கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் முன் உள்ள பணியாகும். ● ஆசிரியர் ●

அமர்த
கங்கை

செய்திகளும்...
விமர்சனங்களும்...
மனிதர்களும்...

புதினம் அறியவே புறப்படுகின்ற இப்
புதின புத்திரர் பார்ப்பது எதையோ?

பத்திரிகைக் கடை; பலநோக்குச் சங்கம்
கொத்து ரொட்டிக் கடை; கோயில் தெருச் சந்தி

நித்தமும் இவரால் நிரம்பிடும்; நீளும்
சத்திலா விமர்சனம், சலித்திடும் பேச்சு!

“ நன்று ” நிகழ்ந்திடில் நாங்கள் குறைவா?
என்றிவர் சந்நதம் எழுந்தே ஆடுவர்!

“ கொன்று குவிப்பவர் குண்டடிகேட்கிலோ
கூடி இருந்தவர் குடல்தெறித்தோடுவர்,

இன்றைக் கிலாதவர் ஏனினி இங்கென
நின்று நெடுமுச் சிழைத்தே பேசுவர்;

ஒன்றிரண்டுகள் உழைப்பில் நரிகளாய்
நன்று இக்கலக்க நிலையன நகைக்கும்;

எங்கே போகிறோம்? ஏனெனக் இந்நிலை
என்றே இவர்கள் உணர்திடில் நாளை

இங்கே எம்மினத் (து) ஈனம் அழியும்
இன்றே எழுவிர் உயர் நோக்கினிலே!

ரேவதி

கௌஜா அஹேமட் அப்பாஸ்

சில குறிப்புகள்

கூடந்த சில தலாப்தங்களில் சினிமா பத்திரிகைத் தொழில் ஆகிய துறைகளில் இந்தியா அடைந்துள்ள மூன்னேற்றம் எந்த நாட்டுக்கும் இரண்டாம் பட்சமானதல்ல. இந்த மரபில் ஓர் அங்கமாக வளர்ந்து தனது 72-வது வயதில் காலமான கௌஜா அஹேமட் அப்பாஸ் இந்திய எழுத்துலகின் முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவர் நானாவித திறமைகளைக்கொண்ட அப்பாஸ் இந்தி, உருது ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் சரளமாக எழுதும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார்.

Bombay, my Bombay என்ற அப்பாஸின் சுயசரிதை நூலைப் படித்துப் பார்த்தால் அவரது மனப் பதிவுகளையும், வெளிப்பாடுகளுடன் வெளிப்படும் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் அவரது ஆளுமையையும் காண்கின்றோம் அவர் காலத்தில் நாட்டில் இந்து முஸ்லீம் கலவரங்களால் மக்களின் தர்ம சிந்தனையும் கருணை உணர்ச்சியும் வறண்டு போயிருந்தன. முஸ்லிமாகிய அப்பாஸ் தன் எழுத்துக்களில் இரு சமூகங்கள் மீதும் அன்பைச் சொரிந்தார். ஏழைகளிடம் அவர் கொண்டிருந்த வாஞ்சை சொல்லித் தரமன்று தன் மோதாலிலாசத்தைப் பற்றி அவர் ஒன்றும் பெரிதாக நினைக்கவில்லை. ஒருவிதத்தில் பார்த்தால், அவ்வாறு இருந்ததே அவரால் மற்றவர்களைக் கவரவும் செய்தது.

அப்பாஸ் 1932 ஆம் ஆண்டில் பம்பாயில் மாத மொன்றுக்கு ரூ 50/- வேதனத்துக்கு வேலைக்கமர்ந்தார். **The Bombay Chronicle** ஆசிரியர் செய்யது அப்துல்வா பிறல்வி, அன்ஸார் ஹர்வானி ஆகியோரிட பத்திரிகைத் தொழில் தொடர்பான விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டார். எம். ஏ. பாஸித்திடமிருந்து நையாண்டியாகவும், கிண்டலாகவும் எழுதுவதின் பாவம் அத்தனையையும் அறிந்து வைத்திருந்தார். இந்தப் பயி. சியானது காலப் போக்கில் வடிவம்பெற்று ஈடிணையற்ற பத்திரிகை எழுத்தாளராக இரண்டாண்டுகள் மாற்றியது. பிரசித்தி பெற்று பம்பாய்ப் பத்திரிகையான **BLITZ**-ல் இவர் எழுதிய **Last Page**-ஈ, **Indian Mirror**-ஈ இவர் எழுதிய **Appascope** என்ற

என்னுடைய சிறந்த புத்தகம் எதுவாக இருக்குமென்றால் - அந்தப் புத்தகத்தில், எழுதியவன் யொ எந்தமே பதிக்கப்பட்டிருக்காது ... அதைப் படிக்கின்ற ஒவ்வொருவனும் இதை அப்பால் ஒருவரால் தான் எழுத முடியுமென மனைத்திரந்து சொல்ல வேண்டும் ... அதுவே எனது சிறந்த படைப்பாக இருக்கும்.

கே. ஏ. அப்பாஸ்

புகுதியும் அவருடைய மனத்தை வைரம்போல் வெளிக்கொணர்ந்தன. “கானமயிலாடக் கண்டிருந்த வான் கோழி தானும் அதுவாகப் பாவித்தது போல் தமது சஞ்சிகைகளில் கடைசிப் பக்கம் எழுதித் தம்மைத் தாமே சிறுமைப் படுத்திய எழுத்தாளர்களும் உளர். சஞ்சிகைகளில் அப்பாஸ் எழுதியவைகள் **Not All Lies** என்ற பெயரில் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது. சர்க்கம் என்ற இந்தி சஞ்சிகையையும் நடத்தி வந்தார்.

நேருவின் வாழ்க்கையின் இறுதி நாட்களின் அவருடன்ருந்து, அவர் உயிர் பிரிந்தவுடன் பம்பாய்க்குத் திரும்பி **Blitz**-ல் அப்பாஸ் எழுதிய இரங்கற் கட்டுரை பலர் இதயத்தையும் தொட்டது. கறஞ்சியா, பாபு ராப் பட்டேல் போன்ற பிரபல இந்திய பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் அப்பாஸின் சமகாலத்து நண்பர்களாவர்

சினிமாத் துறையில் அப்பாஸ்

ரஷ்ய கலைஞனை வளலி சுக்ஸினைப்போல் அப்பாஸின் படங்களில் அப்பாஸின் இலக்கியத் தன்மை மேலோட்டமாக நிற்கிறது. அதே சமயம் அப்பாஸின் சிறுகதைகளிலும், நாவல்களிலும் வரும் நிகழ்வுகள் நாம் திரையில் காண்பது போலவும் தோன்றுகின்றன.

புகழாரம் சூடிய டாக்டர் கோட்ஸ்ஸ், ஆர். ஷாஷ், ஸ்ரீ 450, அவாரா போன்ற இந்திப் படங்களுக்குக் கதை வசனம் எழுதியவர் அப்பாஸ் அப்பாஸின் தயாரிப்புகளான முன்னா, பர்தேசி தர்தி-கி-லால் ஆகிய படங்கள் இந்தியாவில் வசூல் அளவில் வெற்றிகரமாக ஓடவில்லையாகிலும் ஐரோப்பாவில் வெற்றிசூட்டின. முன்னா ஐரோப்பாவில் பல நகரங்களில் சினிமா விழாக்களில் வெற்றி யீட்டியது. ஆனால், சினிமாத் துறையில் அவருக்குப் புகழைத் தேடித் தந்தது. அவர் தயாரித்த தர்சி-கி-லால் என்ற படமேயாகும். இந்திய ரஷ்ய கூட்டுத் தயாரிப்பான அஃபனேஸி நிஃதன் படத்தை கூட்டுச் சேர்ந்து தயாரித்துள்ளார். சேக்கர் ஆர் ஸ்ப்னா என்ற அப்பாஸின் படம் ஜனாதிபதி தங்க விருதையும் பெற்றது. படத்தால் வந்த வருமானத்தை நடிக்கருடனும், மற்றவர்களுடனும் சமனாகப் பகிர்ந்து கொண்டார். பதின்மூன்று துடியாட்டக் கார்ப் பிள்ளைகளைப் பாதிரிங்களாகக் கொண்டு ஹம ரூக கார் என்ற படத்தையும் தயாரித்துள்ளார்.

சினிமாத் துறையில் அப்பாஸின் மனைவியின் மரணம் அவருக்குப் பேரிழப்பாகும். அப்பாஸின் மனைவி ஒரு பட்டதாரி. மரணம் அவருடைய உடலைத் தழுவும் முன்னால் அப்பாஸிடம் அவள் சில வார்த்தைகள்

கூறினான். அது “உங்களுடைய சினிமாப் படங்களில் நட்புத்திரங்களுக்கு நடிக்க இடம் கொடாதீர்கள்” என்பதாகும். இது அப்பாளை உலுக்கிக் குலுக்கி எடுத்து விட்டதாம். எத்தனை பெரிய ரகசியங்களையும், அனுபவங்களையும் மரணப் படுக்கை வெளிப் படுத்தி விடுகிறது. அப்பாஸின் மனைவி மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்காக முடியுமா?

இலக்கிய சாதனைகள்

மாக்கஸ்ய சிந்தனையாளராகிய அப்பாஸ் மரணம் வரை பாதை மாறவில்லை. அவருடைய கதைகளிலும், நாவல்களிலும் மார்க்ஸியத்தை விட இந்தியத் தன்மையே இழையோடி நிற்கிறது. இரண்டாவது உலகப் போர்? இந்திய சுதந்திரம் போராட்டம், இந்து-முஸ்லீம் உலவரங்களின் அனர்த்தங்களின் மனப் பதிவுகளை அவரது ‘இன்குலாப்’பிலும் சிறுகதைகளில்

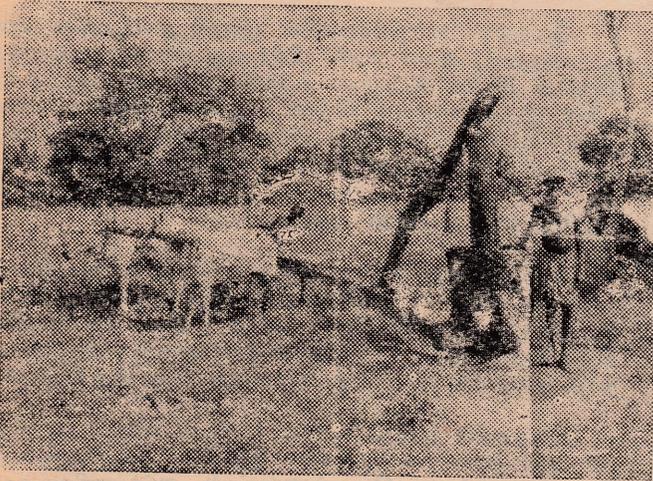
லும் காணலாம். அவருக்குப் பிடிக்காதது வகுப்பு வாதம். இந்திய மக்கள் கலாசார மன்றத்தையும் (Indian peoples Theatrical association), 1935ல் இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர்சங்கத்தினையும் ஸ்தாபித்தார் இந்த அமைப்புகளை ஸ்தாபிப்பதற்கு நாவலாகிரியரும் எழுத்தாளருமான முல்க் ராஜ் ஆனந், திரைப் படத் தயாரிப்பாளரான பால் ராஜ் சாஹானி ஆகியோரும் ஒத்துழைப்பு வழங்கினர்.

அப்பாஸ் கனடா, அமெரிக்கா, ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று பிரயாண நூல்களையும் திறம் பட எழுதியுள்ளார். பம்பாய்க்குப் பன்னிரண்டு மைல்களுக்கப்பால் உள்ள பாலி ஹில்ஸில் வாழ்ந்த அப்பாஸ் இலக்கிய சந்திப்புகளுக்காக அடிக்கடி சென்னைக்கும், கல்கத்தாவுக்கும் செல்வது வழக்கம்.

அமிதாப் பச்சனுடன் தனக்கேற்பட்ட அனுபவங்களை தனது சுய சரிதத்தில் கசப்பின்றி அழகாக எழுதுகிறார்.

தூரதர்சனுக்கும் அப்பாஸுக்கும் இருந்த விரிசல் அவரின் மரணம் வரை முடிவில்லாமலே இருந்தது.

அரசியலும் ஒருவகை செக்குத்தான்!

★ பின் தொடர்ந்தே போகும்!

★ ஓ இங்கே—
மனித மாடுகளை
அரசியல் செக்கில்
கட்டி வைத்தவன்
ஏதோ — எண்ணெய்யை
இலாபம் பெறுகிறேன்!

★ சுற்றி வரும்
மாடுகளோ
சூப்பியே இருக்கும்!
ஆம் என்ன தந்தது
இந்த
அரசியல் யாப்பு?
முட்களை
பாதையில் போட்டது!
நெருப்பை
நெஞ்சில் வைத்தது!

★ இந் நாட்டு
மாடுகளே!
இல்லை ... இல்லை

வாணியா - கிலீபன்

★ இந்த
மாடுகளின்
பயணம் முடிவதில்லை!
தேசமும்
தென்படுவதில்லை!
★ யாரோ
கட்டிவிட்டார்கள்!
அவை
போய்க் கொண்டு இருக்கின்றன!

★ இதுவரை
அவை
பயணப்பட்டதில்
பாதங்கள் தேய்ந்தன!
பாதையும் தேய்ந்தது!
★ பூமியைப் போல
சுற்றிவரும்... சுற்றிவரும்
சுற்றிக்கொண்டே இருக்கும்!
சோகமம்

மனிதர்களே!
நீங்கள்
செக்கை இழுக்கும்
மாடுகளா?

★ சாதாரண
ஓட்டின் முகத்தில்
திரு — எனும்
இரு எழுத்தை
பொருத்தி விட்டார்கள்!

★ நீங்கள்
தூக்குங்கள்!
சிவபெருமான்
தூக்கிய ஓடல்லவா
திருவோடு!

★ மனிதா!
நீ அடுத்த ஜென்மத்தை
கனவில் காணாதே!
இந்த ஜென்மத்தை
நிஜத்தில் பார்!

1

அவனுக்கு தூக்கம் வரவில்லை. புழுக்கமாக வேறு இருந்தது. தேகம் முழுவதும் வியர்வையால் நனைந்து கொண்டு வந்தது. இந்தக் காற்று எங்கே போனது! தேவையற்ற காலங்களில் அடித்துப் பிடித்து நொறுக்கித்தள்ளும் இந்தக் காற்று எங்கே போனது!

அவனுக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. மனதிலும் துயரம். நினைவுகள் நிலைப்படாமல் அலைந்தது. மனதையும் மீறி உடல் சோர்வாக இருந்தது எழுந்துவெளியே சென்று கடற்கரை வீதிவழியே ஆறகால் சிறிது தூரம் நடந்து சென்று வர வேண்டும் போல் இருந்தது. மனது எதையாவது நினைத்து சஞ்சலம் அடையும் போதெல்லாம் விறு... விறு வென்று வேகமாக அந்த வீதியிலே வெகு தூரத்துக்கு நடந்து போவான். மனம் லேசாகிவிடும். அப்புறம் குளித்து விட்டு சாப்பாட்டையும் முடித்துக் கொண்டு படுக்கையில் தொப்பென்று விழுந்து விடுவான்.

இந்த நள்ளிரவில் தனியொரு வகை காற்று வாங்க கடற்கரைக்கு செல்வது இன்றைய சூழ் நிலையில் எப்படி சாத்தியமாகும். படுக்கையைவிட்டு எழுந்து போய் வீளக்கைப் போட்டான். பரிச்சேன முகத்தில் அடித்தது வெளிச்சம். விழிகள் எதிர் நிற்கமுடியாமல் இமைகள் ஒரு கணம் மூடித்திறந்தன. படுக்கையை மறுபடியும் திரும்பிப் பார்த்தான். திரேசாவும் குழந்தைகளும் நன்றாகவே உறங்குவது தெரிந்தது. மேசையில் வைத்திருந்த கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தான் பன்னிரண்டு முப்பதைக் காட்டியது இன்னும் தூக்கம் வருவதாக இல்லை. முகத்தையும் தேகத்தையும் துண்டு ஒன்றினால் அழுத்தித்துடைத்தான் சிகரற் ஒன்றை எடுத்து பற்ற வைத்துக் கொண்டே சாய்வு நாற்காலியில் சரிந்தான்.

அப்பொழுதுதான் அவதானித்தான். அந்த அறையின் வடக்குப் புறம் இருக்கும் ஜன்னல்கள் அடைபட்டுக்கிடந்தன. அவள் படுத்துக் கொண்டதும் திரேசா எல்லா ஜன்னல்களையும் மூடிவிட்டிருந்தாள். காற்று எப்படித்தான் வரும். முதலில் இந்த ஜன்னல்களைத் திறந்து விடவேண்டும்.

ஜன்னல்களைத் திறந்து விட்டான். திடுமென முகத்தில் அடித்தது மெல்லிய குளிர் காற்று. நிலவு மெல்ல மெல்ல எழுந்து கொண்டிருந்தது. அதன் ஒளிக்குரிகை அறைக்குள்ளே லேசாக முகம் காட்டியது. ஜன்னல்களில் தொங்கப்போட்டிருந்த இளம்

கையைவிட்டு எழுந்து போய் வீளக்கைப் போட்டான். பரிச்சேன முகத்தில் அடித்தது வெளிச்சம். விழிகள் எதிர் நிற்கமுடியாமல் இமைகள் ஒரு கணம் மூடித்திறந்தன. படுக்கையை மறுபடியும் திரும்பிப் பார்த்தான். திரேசாவும் குழந்தைகளும் நன்றாகவே உறங்குவது தெரிந்தது. மேசையில் வைத்திருந்த கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தான் பன்னிரண்டு முப்பதைக் காட்டியது இன்னும் தூக்கம் வருவதாக இல்லை. முகத்தையும் தேகத்தையும் துண்டு ஒன்றினால் அழுத்தித்துடைத்தான் சிகரற் ஒன்றை எடுத்து பற்ற வைத்துக் கொண்டே சாய்வு நாற்காலியில் சரிந்தான்.

ஊதாநிற கேட்டிள்சீலை நிலவோளியில் புதிய அழகு பெற்றிருந்தது.

அந்த ஜன்னல்களுக்கு எதிரே தெற்குப் புறமாக திரைத்து நின்றது மல்லிகைச் செடிகள். சிலநாட்களுக்கு முன் அவ்விடத்தில் முதிர்ந்த பூவரசு ஒன்று நின்றது. அதை தறித்து எடுத்துவிட்டு மல்லிகைத் தடிகளை நாட்டியிருந்தான். அதற்குள்ளாகவே வெள்ளைக் கடலாக ஜிலு... ஜிலு... வென்று வளர்ந்து விட்டிருந்தன.

ஜன்னல்களைத் திறக்கும் போதெல்லாம் 'கம்' என்று மூக்கில் அடிக்கும் அவற்றின் வாசனையும், வெள்ளை வெளேரென நிலவிலும் இருட்டிலும் பூத்திருக்கும் அதன் அழகும் அவனுக்கு மிகவும் பிரியமானது. அதை விடவும் அந்த ஜன்னல்களைத் திறந்து போட்டு, நிலவும் கடல் காற்றும் பூரணமாக பிரவாகிக்கும் நேரங்களில் அதை அனுபவித்தபடி படுக்கிற்பது அவனுக்கு இன்னும் பிடித்தமானது.

ஆனால் இப்போதெல்லாம் முடிவதில்லை. இயல்பாகவே திரேசா பயந்த சபாவம். இன்னும் அது பயத்தைத் தந்தது. துயரத்தை வேறு அதிகரித்தது. சின்ன வெடிச்சத்தம் கேட்டால்கூட நடுநடுங்கிப் போவான். பகல் வேளைகளில்கூட ஜன்னல்கள் திறந்து போட்டுக் கிடப்பதை திரேசா அனுமதிப்பதில்லை. எப்போதாவது அவர்களுக்குள்ளே சச்சரவு எழுவுவதன்ஊடே அநேகமாக அந்த ஜன்னல்களிலிருந்தே ஆரம்பிக்கும்.

ஜன்னல்கள் அகலத் திறந்து கிடந்தன. தூரத்தே கடல் தெரிந்தது. பரந்து கிடந்த அந்தக் கடல் பரப்பை இருள் மூடியிருந்தது. அப்பொழுதுதான் காலித்துக் கொண்டிருந்த நிலவின் ஒளி விரிந்து படர்ந்த இடத்தில் மாத்திரம் மினுமினுப்புத் தெரிந்தது. வானத்தில் நட்சத்திரம் ஒன்று நடுங்கியது. ஒரு காவாப் பறைவையின் கரணகரணமான குரல் கேட்டது. கடலில் கால்களை அலம்பி விட்டு யாரோ ஒருவன் கரையில் ஏறிக்கொண்டிருந்தான் கிழக்குப் புறத்தில் வாடிகள் தெரிந்தன. ஒரு வாடியிய் 'லோமியா' வீளக்கு மினுக் மினுக்

கென்று எரிவது தெரிந்தது. காற்றில் அலைப்பறும் விளக்கின் சுடரில் சிலர் மீன்களைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தனர். பண்ணைப் பக்கம் நிற்பவர்களின் கண்களுக்குப் படாமல் 'திருட்டு' த்தனமாக கடல்போய் வந்த படுப்பு வலைக்காரர்களாக இருக்க வேண்டும். நிலவு கிளம்பி இருள் விலகுவதற்கு முன் நீருடன் வலைகளைக் கிளம்பிக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். சிறகு வலைக் கூட்டங்களும் ஆங்காங்கு கரையைத் தேடி பாய்ந்து நின்றன.

கடல் செத்துக்கிடந்தது. வெகு தூரத்துக்கு கரையை விட்டு நகர்ந்து வற்றிப்போய்க் கிடந்தது. தோணிகள் கரையில் ஏறிக் கிடந்தன சோழகம் கண்மூச்சில்லாமல் எழும்பிக் குதிக்கும் காலம். ஆனால் சோழகம் இன்னும் எழும்பவில்லை. தலைக்காற்றுத்தான் வீசிக்கொண்டிருந்தது. அதுவும் சீரில்லை, வாடையும், கொண்டலுமாய் மாறி மாறிக் குழப்பியது.

அலை எழுப்பிப் பெரிதாக ஆர்பரிக்காத கடல்தான். ஆனால் கடலும் கரையும் தோணிகளும், மீன்களும் பரபரத்துக்கிடக்கும் அந்தக் கடல்துறை இப்படியா வற்றிப் போய் பொலிவிழந்து கிடக்கவேண்டும்!

அவன் மனதை மீண்டும் கவலை பற்றிக் கொண்டது. 'பீதியினால் முகம் சற்று விறைத்துப் போனது புகைத்து முடித்த சிகரட் துண்டையன்னல் வழியே எறிந்துவிட்டுமற்ற சிகரட் ஒன்றை எடுத்துப் பற்ற வைத்துக்கொண்டான். எதிரே இருந்த சாய்வு நாற்காலியை யன்னல் அருகே இழுத்துப்போட்டு மறுபடியும் தலையை சரித்துக் கொண்டான்.

நேற்று முன்தினம் காலை வேளையிலே நடந்து முடிந்துபோன அந்த சம்பவம் அவன் நினைவில் மீண்டும் மோதியது. அந்தக் கடல் மனிதர்களின் உரமேறிய உடல்கள் விறைத்துப்போய் கரையில் சரிந்து கிடந்தன. வெடிப்பட்டு வதங்கிப்போன பாரை மீன்கள் வாடிகளில் சூவித்துக் கிடப்பது போல் அந்த மனித, உடல்கள் சிதைந்து கிடந்தன.

பயல், றூபஸ், தாசியஸ், பயியன், ஜோஜ், யூலியஸ்பர்ணந்து வெரே விகோறி-முகம் அறிந்தவர்களும், அறியாதவர்களுமாய் முப்பத்தொருவர் முகம் சிதைந்து, உடல் கோரமாகப் பிளந்து இரத்தத்தில் உறைந்துபோய்.

இப்படியுமா மனிதவதைகள்! இது எப்படி நிகழ்ந்தது! ஏன் நிகழ்ந்தது! இவர்கள் யாருக்கு எதிராக போர் செய்தனர். கட்டிய கச்சைகள் அழிப்பதில்லை. கடல் பெருக்கு மறையவில்லை. இழுபட்ட கரைவலைக் கயிறு கையிலே- பிடிபட்ட மீன்கள் படகில் இத்தனை இருந்தும் இவர்களுக்கு ஏன் இப்படி நிகழ்ந்தது! அவன் அனுபவத்தில் முதல் காலதரிசனம். தெற்குப்புறத்தே இருந்த கடல் நகருக்கு நடந்து முடிந்துபோன துயர சம்பவம்.

அவன் கண்கள் பனித்தன. தேகம் சற்று நடுங்கியது. காற்று நிலவு, மல்லிகை வாசனை, எல்லாமே அவனுக்கு அந்நியமாயின அவை வெறும் பிரமைகள் மட்டும்தானா! மனித உயிர்கள் மகத்துவம் வெறும் அற்பமாகி, மனித நாகரிகத்தில் எங்கோர் விழுப்புண்கள் நிகழ்ந்தவண்ணம் இருப்பது தான்வரலாறுதெரிவிக்கும்சேதியா? இந்த தேசத்திலும் அது நடந்து கொண்டிருந்தது.

நிலவு இன்னும் மேல் எழுந்து நின்று பிரகாசித்தது. நடுங்கிக் கொண்டிருந்த நட்சத்திரம் மேகத்துள் எங்கேயோ மறைவாகி விட்டது. நட்சத்திரங்கள் சில வானத்தில் புதிதாக மினுங்கின காற்று சற்று அடங்கியிருந்தது. அந்தக் காவாப் பறவையின் குரமான குரல் இன்னும் கேட்டுக் கொண்டு தான் இருந்தது. இரவும், தனிமையும் அதற்குப் பயத்தைத் தரவில்லையா?

வாடியில் எரிந்துகொண்டிருந்த 'லேர்மியா' விளக்கு வெளிச்சம் அணைந்திருந்தது. மீன்களைத் தெரிந்து எடுத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் எடுத்துபோய் விட்டனர்.

'திடு'மென எங்கேயோ அவெடிச்சத்தம் நிலத்தை அதிர

வைத்தது. ஜன்னல்கள் கிடுகிடுத்தன. கதவுகள் உடைந்து சுவர்கள் பெயர்ந்துவிடுவதுபோல் அச்சத்தை தந்தது துப்பாக்கிகள் தொடந்து சடசடத்தன. பிறகு அதுவும் ஓய்ந்தது.

குழந்தைகள் அரண்டு சினுங்கின. திரேசா இன்னும் எழுந்து விடவில்லை இவனுக்கு அது ஆச்சரியமாக இருந்தது ஆனால் அவள் விழிகளில் நீர் பனித்து நிற்பது தெரிந்தது. முக்கின் நுனிபெறு சிவந்திருந்தது. நெஞ்சு வேகமாக உயர்ந்து தாழ்ந்தது உதடுகளிலும் லேசான நடுக்கம் அவள் அழுதிருக்க வேண்டும் எசையாவது கனவில் கண்டு அழுதிருக்கவேண்டும்.

அவள் இப்படித்தான் கடந்து போன மூன்றுவருடங்களாக. இப்படித்தான். நடுநிசியில் விடிபொழுதில், பகலில் உறங்கும் போதெல்லாம் திகில் கவிந்த சோகத்தில் திடுமென வீழ்ந்தெழுந்து அழுவாள் முழுமையற்ற நிகழ்வுகள்

நிகழ்வுகளினுடே வாழ்க்கையின் அர்த்தங்களை தேடினாள். யாரோ முகம் அறியாதவர்கள் இவள் கனவில் எழுந்து வந்து துயர் செய்தனர். உயிரைப்பிடுங்கும் சலனங்கள் இவளைப் பயமுறுத்தும்

சிலவேளைகளில் அவள் 'ஹோ' வென வாய் விட்டு அழுது விடுவாள் இவனால் அவளைத்தேற்றக் கூடமுடிவதில்லை. இவன்கைகளை அழுத்தி கழுத்தை வளைத்து, முகத்தை நெஞ்சில் தேய்த்து குலங்கி குலங்கி அழுவாள் இவன் அவ்வேளைகளில் மௌனியாகி விடுவதைத்தவிர வேறு எதுவும் செய்யமுடிவதில்லை. அவளுக்கு சொல்வதற்கும் இவன்மீடம் எதுவுமே இராது சிலநாட்கள் வரை அவள் சால்வதமாகும் வரை இவன் அவளுக்காக காத்திருப்பான்

எரிந்து முடிந்த சிகரட்டை ஜன்னலுக்கு வெளியே எறிந்து விட்டு, மண்சாடியிலிருந்து குளிர்ந்த நீரை வார்த்து மட மட வென்று குடித்தான். தேகத்திலிருந்த சூடு சற்றுத் தணிவதுபோல் இருந்தது. இதயத்தின் படபடப்பும் குறைந்து வருவதை உணர்ந்தான். அவன் மௌனமாக எழுந்துபோய் அவன் படுக்கை அருகே இருந்து கொண்டான். அவன் நடந்து போன கனவின் பிரமையிலிருந்து மெல்ல மெல்ல விழித்துக் கொண்டிருந்தான்

'திரேசா... திரேசா...'

அவன் மெதுவாக அவளை அழைத்தான். குழந்தைகள் வேறு சத்தம் கேட்டு எழுந்து விட்டால், அவர்களை அடக்குவது அதை விடப் பெரும்பாடாகிவிடும்

‘திரேசா... திரேசா...’

அவன் மீண்டும் மெதுவாக அழைத்தான்.

‘உம்... உம்...’

‘என்ன நடந்தது, ஏன் இப்படியே நித்தமும் அழுது கொண்டிருக்கிறாய்...’ அவள் மலங்கம் மலங்க அவளை விழித்துப் பார்த்தாள். துயரமும் பயமும் அப்பிய பார்வை, அவள் மீண்டும் அழுத் தொடங்கிவிட்டாள். ‘என்ன திரேசா குழந்தைப் பிள்ளையாட்டம்.. சும்மா... எதையாவது நினைச்சு அழுது கொண்டு.. என்ன நடந்தது...’

அவள் மீண்டும் இவளை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். ஜன்னல்களைப் பார்த்தாள், திறந்து போட்டுக் கிடந்த ஜன்னல்களினுடே காற்று வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தது.

கண்கள் மிரண்டன.

‘நீங்களா ஜன்னல்களை திறந்து விட்டனீங்க... மூடுங்க எனக்குப் பயமாக இருக்கு’

‘சரி மூடிவிடுகிறேன்...’ அவள் எரிச்சலுடன் எழுந்து போய் ஜன்

அவள் இதை சொல்வதற்குள் பீதியினால் மறுபடியும் இவன் நெஞ்சில் முகம் புதைத்து அழுத்தொடங்கி விட்டாள். இவன் மெதுவாக அவளின் மிருதுவான கைகளைத் தடவிக் கொடுத்தபடியே தேற்ற முயற்சித்தான்.

அவனுக்கு இப்பொழுதுதான் நினைவில் தட்டியது. நேற்று முன்தினம் கடலில் கரவலை இழுத்து நின்றவர்களுக்கு நடந்து போன கோரமான நிகழ்வை அவளுக்கு சொல்லி கவலைப்பட்டிருந்தான். கடல் நீரில் உயிரைப் புதைத்து விட்டு வெறும் உடலாகத்திரும்பிய அந்த மனிதர்களில் சிலருடன் இவனுக்கு இருந்த அன்பையும், ஸ்நேகத்தைப்பற்றியும் துயருடன் பேசியிருந்தான். உயிர் நிலையான அடையாளங்களாக சில சம்பவங்களையும் நினைவு படுத்தியிருந்தான்.

திரேசாவும் சிலரைத் தெரிந்து வைத்திருந்தாள். இவள் மீண்டும் இதனால் சலனம் அடைந்திருக்கலாம் உறைந்து போயிருந்த நினைவுகள்

‘உங்களுக்குத்தெரியாமலா! அவன் ஒரே ஒரு தம்பி என்று உசிரையே வைச்சிருந்தம் அவனில; அவனுக்கு வாழ்க்கை இப்படியாகும் என்று கனவிலயும் நினைச்சுப் பாக்கயில்லைங்க...’

‘சரி இப்ப என்ன நடந்துபோச்சு பெரிசாக ஊரில் உலகத்தில நடக்காத நடப்பா. இவனப் போல எத்தனையோ பொடியள் காணாமல் போயிருக்கிறாங்க, உசிரையும் குடுத்திருக்கிறாங்க, உனக்கு மட்டும் தான் ஒரு தம்பியா, இதை விடவும் எத்தனையோ இழப்புக்கள் இன்னும் இருக்கு’

அவன் அவளை ஆறுதல் படுத்த முனைந்தான். அடக்கு முறையும் அநியாயங்களும், நடக்கும்நாட்டில் இதுதான் நடக்கும். இது சரித்தி

‘கலை இலக்கிய முயற்சிகள் அனைத்தும் ஒரு புதிய வாழ்க்கைக்கான மாபெரும் போராட்டத்தில் ஒரு பகுதி’ என்பதில் அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டு தமது சிருஷ்டிகளை உருவாக்கி வரும் பலப் பாஸ்களில் டானியல் அன்ரனியும் ஒருவர்.

பதினைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக சிறுகதை, கவிதை, விமர்சனம் ஆகிய ஆங்கில இலக்கியங்களில் பல்வேறு துறைகளிலும் தனது ஆற்றலையும் ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்தி வருபவர்.

‘சமர்’ என்ற காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக கனடியான கலை இலக்கிய பணியாற்றி வருபவர்.

‘கடல் வலய’ த்து மக்களின் உயிர்ப்புள்ள வாழ்க்கையின் முழுமையான ஜீவனை 70 க்கும் 80 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வெளியான இத்தொகுப்பிலுள்ள இவரது சிறுகதைகளின் மூலம் நிதிசனமாக தரிசிக்க முடியும்.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் புதிய பரிமாணங்களை எல்லைகளைத் தொட்டு வளர்த்து வருபவர்களில் டானியல் அன்ரனியும் முதன்மை யான ஒருவர் என்பதை ‘வலை’ என்ற இவரது முதற் சிறுகதை தொகுதி நிலை நிறுத்துகிறது.

‘தடம்’ இவரது முதற் குறுநாவல்.

னல் கதவுகளை படரென அடித்துச் சாத்திவிட்டு மீண்டும் வந்து குந்திக் கொண்டான்.

ஒண்டும் இல்லையுங்க... கனவு கண்டிருந்தான்

‘நான் நினைச்சுன் இப்படித்தான் நடந்திருக்கும். எண்டு.. சும்மா எதையாவது மனதில் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தால் பேய்க் கனவு தான் வரும்...’

‘தம்பி வந்து வாசலில் நின்று கதவைத் தட்டி அக்கா என்று கூப்பிட்டது போல் இருந்தது. நான் ஓடிப் போய்க் கதவைத் திறந்து பார்த்தன்! தம்பியா? அது! என்ன கோரம்.. அவனுடைய முகமே தெரியவில்ல.. அவனைச் சுற்றி துவக்குகளை நீட்டிக் கொண்டு ஆமிக்காறங்க...’

மீண்டும் இவளை வாதைபடுத்தியிருக்க வேண்டும் - அவள் பலவீனம் அறிந்திருந்தும் அவளுடன் அதைப் பற்றி விபரித்துப் பேசியிருக்கக் கூடாது என நினைத்தான். அதற்காக கவலைப்பட்டான்.

திரேசா... இஞ்சு பார்ப்படியே நெடுசவும்... அவனைப் பற்றியே நினைத்துக் ‘கொண்டிருந்தாள். இருக்கிற நமக்குத்தான் கவலை.

எனக்கு என்னவோ அவன் இன்னும் உயிரோடுதான் நல்லா இருக்கிறான் என்றே எனக்கு மனசில் படுகுது. நீதான் அவனை நினைச்சு நினைச்சு நோயாளியாப் போற’;

ரம்: இது வரலாறு இதை அவளுக்கு எப்படிப் புரியவைப்பது.

புரிந்தவர்களும், படித்தவர்களும் கூட அவநம்பிக்கையும், அச்சமும் தெரிவிக்கின்றனர்! இது எப்படி! இது ஏன்...!

அவன் முகம் இறகிக் கறுத்து விட்டது. அவனைத் தேற்றுவதற்கு பதிலாக அவனுடைய சொற்கள் அவள் துயரத்தை அதிகரித்திருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வார்த்தை சாதாரியம் இவனிடம் இல்லை என்பதை மீண்டும் தனக்குள் ஒப்புக் கொண்டான்.

அவன் அப்படியே குப்புற படுத்துக் கொண்டான். வெளியில் தெரு விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருந்தன.

தடங்கள் தொடரும்.....

வாடிக்கையாளர்களுக்கும்_____

நண்பர்களுக்கும்_____

அரிசி ஆலை இயந்திரங்கள்

உதிரிப்பாகங்கள்

மின்சார மோட்டர் வகைகள்

Rubber Belt-

Hair Belt வகைகள்

மின்தறி ஆலைக்குரிய

இயந்திரங்களுக்கான

உதிரிப்பாகங்கள்

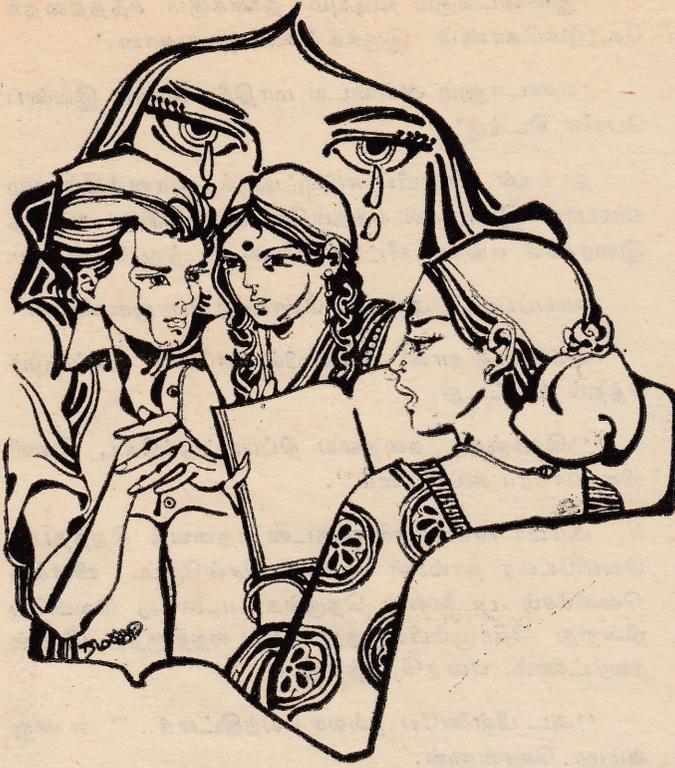
அனைத்திற்கும் யாழ் நகரில்- உயர்தரத்தில், நிதானவிலையில,

கிடைக்குமிடம்:

K. R. சிவலோகநாதன் அன் கோ.

ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

சாப்பாடு முடிந்தாகிவிட்டது. இப்போது ஏழு மணிக்கு முன்னமே 'இரவுச்சாப்பாட்டை முடித்து விடுகிறோம். முன்பெல்லாம் இரவு என்றாலும் ஆட்கள் வந்து போவார்கள். முன்பு வெள்ளிக்கிழமை யன்றால் அப்பா பஸ்சில் வந்து கேற்றடியில் இறங்குவார். அவர் வந்த பின்னர் நாம் சேர்ந்து சாப்பிடுவோம். இப்போது அவருமில்லை. யாரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது?

இதனால் இரவுச் சாப்பாடு உடனேயே முடிந்து விடும். கொஞ்ச நேரம் எல்லோரும் கதைத்துக் கொண்டிருந்தோம். அப்படி சேர்ந்து கதைத்துக் கொண்டிருப்பது எங்களுக்கு ஒருவித உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும்.

சி. கதிர்காமநாதன்

தம்பி ஏற்கனவே முன் கதவு ஜன்னல்கள் எல்லாவற்றையும் பூட்டி விட்டிருந்தான். எல்லா நிர்வாக பொறுப்புக்களையும் ஒவ்வொருவரும் செய்து முடித்து விடுவோம்; வேலை சுலபமாகி விடுமல்லவா?

கதைத்துக் கொண்டிருந்த நாங்கள் சிறிதுநேரம் கதையை நிர்ப்பாட்ட; சற்று அமைதி நிலவியது. சிறிது நேரத்தில் ஒருவரின் ஒருவராக கொட்டாவி விட்டோம். அறைக்குள் இருந்து அம்மாவின் குரல் கேட்டது.

'ஏன் இருக்கிறியள்? போய் நேரத்திற்கு படுங்கோவன். படுத்த பிறகு என்ன நடக்குமோ யார் கண்டது?

அம்மா இன்னும் நித்திரையாகவில்லை. எங்களுக்கு முன்னமே போய்ப்படுத்து விடுவா. ஆனால் நித்திரை கொள்வது நாங்கள் தூங்கிய பிறகுதான். பெண்கள்தழு தங்கள் படுக்கைகளுடன் தங்கள் அறைக்குள் புகுந்து கொண்டது.

அவர்கள் உடனே நித்திரை கொள்ள மாட்டார்கள். தங்களுக்குள் ஏதேதோ குச குசுத் தட்டி கதைத்துச் சிரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். வழமைபோல் அம்மா சத்தம் போட்டாள்.

'என்ன சத்தம் அங்க? பேசாமல் படுங்கோ படுச்சேக்கையும் சதைதான்.'

அம்மாவின் அட்டலுடன் சத்தம் அடங்க விளக்கு அணைக்கப்பட்டு, வீடு இருளில் மூழ்கியது. 'இடைக்கிடை ரேட்டில் போகும் வாகனம். பள்ளத்தில் விழுந்து ஓடும் சத்தம் 'தட தடவென கேட்டது.

வெளியே கதவுக்கு பக்கத்தில் படுத்திருந்த நாய் உடம்பைச் சொறியும்போது, அதன் கால் கதவினை இடித்ததினால் எழுந்த சத்தம் அந்த நேரத்தில் என்னவோ செய்தது.

இங்கும் வாழ்கிறார்கள்

'தம்பி நாயை கலைச்சுவிட்டா' அம்மா சொன்னாள்.

நான் எழும்பி கதவை திறந்தபடி வெளியே வந்தேன். என்னைக் கண்டதும் நாய் வாலே ஆட்டியபடி எழும்பி நின்றது. அது படுத்திருந்த சாக்கினை கொண்டுபோய் வெளியில் போட்டேன். அது பேசாமல் போய் அதில் படுத்துக் கொண்டது.

வெளியில் எல்லாம் வழமைபோல் இருள் மயமாக இருந்தன. ரேட்டு விளக்குகள் 'எமது வேலை நேரம் அவ்வளவுதான்' என்ற நிலையில் கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்தன. தொடர்ந்து நிற்க மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. உள்ளே வந்து கதவினைப் பூட்டிவிட்டு படுக்கையில் விழுந்தேன். நித்திரை வரவில்லை.

மனம் இப்போது ஒரே நிலையில் இருந்தால் தானே? மனதில் முன்பு நடந்த சம்பவங்கள் இடை இடையே தோன்றி மறைந்தன. கண்களை இறுக மூடினேன்.

சற்று கண்ணயர்ந்த நேரத்தில் அந்த சப்தம், உயரத்திலிருந்து வந்த ஒரு கனமான பொருள் நிலத்தில் விழுந்து தெறித்தது போன்ற சப்தம் கேட்டது. படுக்கையிலிருந்து எழுந்து உட்கார்ந்து விட்டேன். இதயம் வேகமாக அடித்தது.

“தம்பி... தம்பி... நித்திரையே?”

அம்மா கூப்பிட்டாள் “இல்லையம்மா இப்பதான் நித்திரை கொண்டான்; சத்தம் கேட்டு எழும்பிட்டன்.”

“எங்க இருந்து அடிக்கிறாங்களோ தெரியாது” அம்மா பதற்றத்துடன் சொன்னாள்.

சற்று நேரம் அமைதியாக கழிய, பின் மறுபடியும் அந்த அதிர்வுச் சத்தம் தொடர்ந்தது ‘கடவுளே பகல் முழுக்க வேலை செய்துபோட்டு கொஞ்சம் நிம்மதியாய் படுக்கலாமென்றால்... என்ன இண்டைக்கும் சிவராத்திரியோ?’,

அம்மா கதைத்துக்கொண்டு போனால் கண்கள் மூட மறுத்தன. மனம் எரிசச்சலடைந்தது. மீண்டும் சத்தம் இடைக்கிடை விட்டுவிட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. நான் உட்கார்ந்தபடி இருந்தேன். நிச்சயம் அம்மாவும் இப்படித்தான் இருப்பாள். பெண்கள் படுத்த அறைக்குள் இருந்து மெல்லியதாக சத்தம் கேட்டது.

“அம்மா என்ன முழிப்போ?”

“முழிப்புத்தான்; வந்த நித்திரை அப்போதே போட்டுது”

“சரியம்மா பேசாமல் கண்ணை மூடிக்கொண்டு இருங்கோ. எல்லாம் சரியாகிவிடும்.”

“என்னத்தை பேசாமல் கண்ணை மூடுறது! நிம்மதியாய் நித்திரை கொண்டு எவ்வளவு காலம்?”

அப்போது முன்புபோல அபாய ஒலியுடன் அந்த வாகனம் பள்ளத்தில் விழுந்தபடி ஓடியது. அதற்கு முன்னால் மோட்டார் சைக்கிள் ஒன்றும் விரைந்து ஓடியது கேட்டது.

‘தம்பி அவர்கள் வெளியால வந்திட்டாங்கள்! அதுதான் பெடியங்கள் போராங்கள்.’

நேரம் நகர நகர சப்தங்களின் வேகமும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது.

‘என்ன மாதிரி நிலம் அதிருது’... என்று சொல்லியபடி பெண்களும் எங்களுடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். அம்மாவும் முன்னரே உள்ளே வந்துவிட்டாள்.

‘இண்டைக்கும் விடியும் தனைக்கும் சத்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்க வேண்டியதுதான்.’

‘என்டாலும் அன்டைய மாதிரி அமளி இல்லைப் போலே கிடக்கு’.

நாங்கள் கதையில் ஈடுபட்டிருக்க வானத்தில் வழமையான இரைச்சல் சத்தம் கேட்டது. பின் அந்த இரைச்சல் எங்கள் வீட்டுக்குமேல் கடந்து சென்றது.

‘காயப்பட்ட ஆக்களை கொண்டு போராங்களோ?’

அப்போதுதான் வெளியில் யாரோ கூப்பிடும் சத்தம் கேட்டது.

“கொஞ்சம் கதையை நிப்பாட்டுங்கோ, வெளியில யாரோ கூப்பிடினம்”.

அம்மா கையில் விளக்குடன் கதவைத் திறந்தபடி வெளியே வர நாங்கள் பின்னே சென்றோம். விளக்கு வெளிச்சம் படலையை நெருங்க படலைக்கு வெளியே நின்றது கொழும்பிலிருந்து காலை வந்திருந்த மிஸிஸ் நவரட்ணம் என தெரிந்தது.

“அட பிள்ளையே நல்லா பயந்திட்டீர்...” என்று அம்மா சொன்னாள்.

ஒருநிமிசம் தன்னும் இருக்கேலாமல் இருக்கு... இரண்டு நாள் தன்னும் நிக்கலாமென்று பார்த்தன்... நாளைக்கே கொழும்புக்கு போகவேணும். கடவுளே என்னென்றுதான் இந்த மண்ணில இருக்கிறதோ? என்று சொல்லி முடித்தார் மிஸிஸ் நவரட்ணம்.

ஒரு கொரில்லாவின் பிரகடனம்

ஏனெனில் எனது தேசம் எழில்மிகுது!
வானில் உயர்த்திய ஒரு வான்போல்
வலியுதம் தனித்து ஒங்கியதுமாதிரி ஒரு வான் போல்
இன்றும் அது எழில் மிகுதுதான்!

நான் எனது வாழ்க்கையக்கொண்டு
எனது தேசத்திற்காக வழக்காடுகிறேன்!
எதிர்த்தாக்குதலில் இறங்கினேன்!

எமை வதைப்பவர்கள் கூறுவதை
ஏகத் துனியேன்!

உருக்கின் கண்ணீர்த் துளிகளால்
நாங்கள் பாதைகளை நிறைத்தோம்!

வானம் எங்குடையது!
எங்களின் அன்றறைய சோற்றுக்கு
நாங்கள் விதைக்கவும் கொய்யவும் செய்தோம்!

விளை நிலங்களும் வயல்வெளிகளும் எங்களுடையவை!
கடலும் காடுகளும் பறவைகளும்
எங்களுடையவைதாம்!

மலையாள மூலம்: யாணியர் எரோது

தமிழில்: இரணியன்

உலகப் புகழ்பெற்ற ஓவியர் மைக்கல் ஆஞ்சலோ?

எழில் வேட்கை என்ற பெயரில் மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் வாழ்க்கை பற்றி இளஞ்சேரன் என்ற தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர் ஒரு நூல் எழுதி யுள்ளார். இது லிருந்து சில பகுதிகளை உட்கணக்குத் தருகின்றோம்.

நூலோடி: 'தக்கவயல்'

உலக ஓவியர் மைக்கேல் ஆஞ்சலோ..

காஸண்டினோ என்ற இடத்திலே பிறந்த மைக்கல் ஆஞ்சலோ என்ற இந்தக் குழந்தைக்கு ஆரூவது வயதிலே தாய் இறந்து விட்டாள். தாயை இழந்து விட்ட இந்தக் குழந்தை மாபெரும் வியாபாரியாகிச் செல்வச் செழிப்பினிலே மிதந்துவிட வேண்டும் என்று தந்தை கனவு கண்டார். அந்தக் கனவு நிலைக்கவில்லை. தந்தையின் கனவினை முறியடித்த அக்குழந்தை மாபெரும் ஓவியராய்க்; கவிஞராய்ப் பரிணமித்தான். அவனே மைக்கல் ஆஞ்சலோ! பண்டைய இத்தாலியிலே அரசியல் சாணக்கியனாக மாக்கியவல்லி என்றொருவன் இருந்தான். அந்தச் சாணக்கியன் காலத்திலே மாபெரும் ஓவியச் சாணக்கியனாக மிளிர்ந்தவன் மைக்கேல் ஆஞ்சலோ.

இயற்கையையும், எழிலையும் கண்டு ஓவியர்கள் மயங்கி நிற்பார். ஆனால் இறைவன் செய்த மனித உடலின் அழகு எத்தகைய அழகு கொண்டது என அதில் வியந்து நின்ற கலைஞன் மைக்கல் ஆஞ்சலோவே!

இளமைக் காலம்

பண்டைய இத்தாலியிலே பிளாரன்ஸ் என ஒரு பிரிவு இருந்தது. அப்பிரிவிலே கிரிலாண்டியோ எனப் புகழ்பெற்ற ஒரு ஓவியர் இருந்தார். கிரிலாண்டியோவின் உதவியாளர்கள் பரண்கள் மீது அமர்ந்தே ஓவியங்கள் தீட்டுவார்கள். அந்தக் காட்சியை மைக்கல் ஆஞ்சலோ அற்புதமாகத் தீட்டினார், அதனைக்

கண்ணுற்ற கிரிலாண்டியோ திகைத்துப் போனார். அப்போது அவருக்கு வயது 12. தன்னையே தோற்கடிக்கும் மேதாவியாக மைக்கல் ஆஞ்சலோ வளர்வான் என எண்ணினார் கிரிலாண்டியோ!

மைக்கல் ஆஞ்சலோவுக்கு முன்னும் பின்னும் அவனைப் போலச் சாதனைகள் செய்திட்ட தனியொரு கலைஞனைக் காண்பது அரிது!

இளமை வாழ்விலே...

மைக்கல் ஆஞ்சலோ தமது இளமை நாட்களில் முன்னோர் ஆக்கிய அரும் சாதனைகள் பலவற்றை நகர வீதிகளில் கண்டான்! தனக்கு முன்பு பிளாரன்சில் உருவாக்கப்பட்டிருந்த பன்விரண்டு கலைக்கூடங்களைப் பார்வையிட்டான். அத்துடன் அக்காலத்திலே புகழ்பெற்று விளங்கிய மெடிசித் தோட்டத்திலும் சிலகாலங்கள் கழித்தான்.

இந்நிலையில் சிற்பங்கள் செய்வதில் திறமைசாலியான கலைஞன் ஒருவன் தேவையெனத் திரிந்த ரோமாபுரித் தூதன் ஒருவன் மைக்கல் ஆஞ்சலோவைக் கண்ணுற்றான். அதன் பின்னணியில் அவன் ரோமாபுரிக்குப் பயணமானான். ஆன்மீக அழகும் கலை அழகும் ஒருங்கே பொருந்தியதும் பிற்காலத்தில் பியட்டா என்னும் பெயரில் உலகப் புகழ் பெற்றதுமான சிற்பத்தை மைக்கல் ஆஞ்சலோ இங்கேயே தீட்டினான்.

மைக்கல் ஆஞ்சலோவால் செதுக்கப்பட்ட டேவிட் சிற்பம் இது!

கொடியோரால் துன்புறுத்திக் கொல்லப்பட்ட தன் மைந்தனின் திருவுடலை மடியில் வைத்து ஆற்றமையோடு பார்த்து நிற்கும் கன்னிமேரியின் முக்காடு இட்ட முகம், சிலுவையில் நொந்து போய்

இருந்தும் ஆத்மீகப் பேரொளி வீசி நிற்கும் தெய்வ மைந்தனின் மிகச் சிறந்த தியாக முகூர்த்தம் மைக்கல் ஆஞ்சலோ என்னும் இளம் சிற்பியின் தவம் இத்தனையும் ஒன்றாகி பியட்டாவை அருள் சிற்பமாகக் கனிவித்து இருந்தது. நீங்கா நித்திரை கொள்ளும் இந்த உடலைப் போன்றதொரு திருக்காட்சியை வேறு எங்கே காண்பது?

பியட்டாவில் இளமை குலையாத தோற்றத்தில் கன்னிமேரி காட்சியளிப்பது ஏன் என வினாவப்பட்டது!

கற்புடைய பெண்கள் எப்போதும் புதுமை நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள் என மைக்கல் ஆஞ்சலோ பதிலளித்தான்!

அதி அற்புதமான இந்தப் பியட்டாவைச் சிருஷ்டி செய்தபோது மைக்கல் ஆஞ்சலோவுக்கு வயது இருபத்து நான்குதான்!

போட்டிக்குப் போட்டி

சீமாண்கள் வீட்டு மணவிழாக்களுக்கும் உற்சவங்கட்கும் அலங்கார வளைவுகள் எழுப்பியும், ஸ்போர்ஸா கோமகனின் ஆசை நாயகரின் அந்தப்புரங்களை அழகுபடுத்தியும் பிரபுக்களை உற்சாகம் ஊட்டிட அக்காலத்தில் வியனர்டோ என ஒரு ஓவியன் இருந்தான். அவனை மைக்கல் ஆஞ்சலோ ஒரு உண்மைக் கலைஞனாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பிளாரன்ஸ் படைகள் பிலாவை வெற்றி கொண்ட அங்கியாரி யுத்தத்தை ஓவியமாக அப்போது வரைந்து கொண்டிருந்தான். இதற்குப் போட்டியாக மைக்கல் ஆஞ்சலோ வேறொரு ஓவியம் தீட்டத் திட்டமிட்டான்.

இந்தப் போட்டிக்கு வியனர்டோ வரைந்த அங்கியாரி யுத்தத்தை அவன் எடுத்துக் கொண்டான். தனது ஓவியத்திற்கு 1364இல் நடந்த காஸிலோ யுத்தத்தை கருப்பொருளாகக் கொண்டான்.

சாண்ட் ஓனோ பிரியோ என்னுமிடத்தில் உள்ள மருத்துவமனையின் ஓர் அறைக்குள் எவரையும் உள்ளே அனுமதிக்காமல் நாட்கணக்காக இந்த வேலையில் அமிழ்ந்து கிடந்தான் மைக்கேல் ஆஞ்சலோ! ஓவியம் முழுவதையும் நிர்வாண கோலங்களால் நிறைக்க வாய்ப்பான ஒரு நிகழ்ச்சியையே அவன் தேர்ந்து எடுத்திருந்தான்.

வெப்பம் மிகுந்த ஒருநாளில் அர்னோ நதியில் பிளாரன்ஸ் வீரர்கள் குளித்துக்கொண்டிருந்த நேரம் பார்த்து எதிரிகளின் முற்றுக்கையை உணர்த்தும் அபாய அறிவிப்பு முழங்குகின்றது. வீரர்களின் அப்போதைய சூலையை விபரித்தது ஓவியம்!

பூங்கொடியைக் கிரீடமாக அணிந்த முதிய போர் வீரன் ஒருவன் காலணியைப் போட்டுக்கொள்ளப் படாதபாடுபடுகின்றான். வீரர்களின் கூச்சலிலும் அந்த அமனியிலும் முரசு முழங்குவது அவனுக்குத் தெளிவாகக் கேட்கின்றது, ஆத்திரம், ஆவேசம், இயலாமை, கலவரம், அனைத்தும் முறுக்கேறிய அவனது உடற் திரட்சிகளில் விம்மி நிற்கின்றன. விதவிதமான நுணுக்க முறைகளில் இந்த நிர்வாண மேனியரை மைக்கல் ஆஞ்சலோ, ஓவியம் எங்கும் சித்தரித்தான்! அதுவரை

ஓவியக்கலையில் தேடிப் பெற்று இருந்த திறன் கீள் அனைத்தையும் இந்த ஒரே படைப்பில் அடக்கிவிட அவன் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டான்.

இந்த இரு ஓவியர்களின் வரைபடங்கள் 1505 மார்ச் பதினான்காம் நாள் நகரமன்றமாம் சினேரியாவில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன! இந்த ஓவியக் கண்காட்சியை ஆயிரக்கணக்கானோர் ரசித்தார்கள். மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் ஓவியமே விமர்சகர்கள் பார்வையில் அதிபற்புதமான இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் 'புகழ் பெற்ற திற்பம்' மோஸஸ் இது.

தூரிகைக்குச் செதுக்கு உளியின் கடுமையைக் கொடுத்து தசைத்திரட்சிகள் புடைத்து நிற்கும் பெருத்த மேனியராய் வேதாகமத்தின் மாந்தர்களைச் சித்தரித்துக் காட்டிய மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் கற்பனை உயர்வு, தத்துவநோக்கு கலையின் அச்சுறுத்துத்கின்ற வலிமை இவைகுறித்து, நிறைய எழுதப்பட்டுள்ளன. உலகத்தில் வேறு எந்தக் கலைஞனின் படைப்புக்குறித்தும் இத்தனை விமர்சனங்களும், விளக்கங்களும் எழுந்ததில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

வெறும் ஓவியங்கள் என நினைத்து இவற்றைப் பார்த்து விடமுடியாத மனித இனத்தை அச்சுறுத்துகின்ற ஒரு சூழ்நிலையின் பயங்கரத்தை விதானமெங்கும் அவன் வாரித் தெளித்திருந்தான். அவன் அமைத்த 343 உருவங்களில் சக்திமிக்க மாலிட நாடகமே உருவாகி இருந்தது.

மைக்கல் ஆஞ்சலோவால் உருவாக்கப்பட்ட ஓவியங்களில் டேவிட், பியட்டா, மோஸஸ், சிலுவையில் அறையப்பட்ட யேசு நாதரின் உருவம், மாலையும்காலையும் என்பன என்றுமே நிலைத்து நிற்கும்.

மைக்கேல் ஆஞ்சலோ பழுதறக்கற்ற பண்டிதன் அன்று, உர்பினோவின் துவக்கப் பள்ளியில் அவனுக்கு வாய்த்ததுகூட அகைறைப் படிப்புத்தான்!

ஆயினும் ஓவியம்போலக் கவிதையும் அவனை ஆட்கொண்டது. தாந்தேயின் காவியம் அவனை வயப்படுத்திக் கவிதையின்பால் காமுற வைத்தது புனித விவிலிய நூல் அவன் சிந்தனைகளில் ஆண்மீக ஞானச்சுடராய் ஒளிர்ந்தது. சவனரோலாவின் தத்துவங்கள் ராட்சத நிழல்களாக அவனைப் பின்தொடர்ந்தன. இந்நிலையில் கவிதை எழுவதிலும் வல்லவன் ஆனான் அவன்!

இவ்வாறு இத்தாலிக்குப் புகழினை ஈட்டிக்

கொடுத்த மைக்கேல் ஆஞ்சலோ 1564ல் காலமானான்

வழியெங்கும் மக்கள் கூட்டம் மரணச்சடங்கில் அலைமோதியது.

இத்தாலியக் குடிமக்கள் பிளாரன்சில் ஆயிரக் கணக்காகக் குமுற்றினார்கள். அவர்கள் ஒரே ஆத்மாவாக மாறித் தன்னுடைய கலைஞனின் பிரிவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினார்கள்.

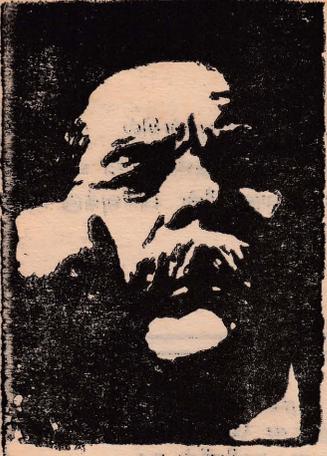
எச்சரிக்கை

ஓ!
எங்களிடம் சரணடைந்த
ராணுவ நண்பனே!
நீயும் நானும் சந்திப்பது
இது முதலாவது தரம் அல்ல
என்பது
உனக்கும் எனக்கும்
நன்றாய் தெரியும்!
அன்று கூட-
கோட்டை முகாமிலிருந்து
பரிவர்த்தன நிலையத்தை
நோக்கி
நீ நடந்து சென்போறது
தீர்த்த வேட்டுகளிற்கு
நாங்கள் பதில் தந்த
அந்த நிமிடத்தில்
நீயும் நானும்
சந்தித்திருக்கலாம்!
எங்களுடைய
ஒவ்வொரு சந்திப்பின் போதும்
நபன்-

உனக்கு உணர்த்த முயன்றது
ஒன்றைத்தான்!
என் உயிருக்கும் மேலாக
நான் மதிக்கின்ற மண்ணை
உன்னுடைய பாசிச அழுக்கு
மாசிபடுத்தி விடக்கூடாது
என்பதுதான் அது
நீ நினைத்திருக்கலாம்
என்னை-
இதயமில்லாதவன் என்று!
உன் கணவுகளில்
கூரிய பற்களுடன்
உன் கழுத்தை
நெரிப்பவனாகக் கூட
நான் வந்திருக்கலாம்!
ஆனால் எனக்கும்
உன்னைப் போலவே
ஒரு அன்பான அம்மா,
ஒரு பாசமுள்ள அப்பா,
அண்ணனைப் பற்றி
பெருமையாய் பேசும்
ஒரு சிறிய தங்கை
இருக்கவே செய்கிறார்கள்!

உன் கரங்களில்
இருந்தது போலவே
என் கைகளிலில் கூட
ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன!
நமக்குள்ளவித்தியாசமெல்லாம்
நீ கூலிக்காக வேலைசெய்பவன்.
நான் அப்படியல்ல
நாம் கற்பித்த பாடத்தால்
எங்களைப் பற்றிய உன்மையை
நீ-
புரிந்து கொண்டிருப்பாய்
என நினைக்கிறேன்!
எனினும் உன் தலைவர்கள்
இன்னும்-
பொய்களை மட்டுமே
புலம்பி வருகிறார்கள்!
நீ-
விடுவிக்கப்பட்டால்
உனது வடக்கு அனுபவம்பற்றி
உன் தெற்கு நண்பர்களுக்கு
மறவாமல் சொல்லிவிடு!
அப்போது தான்
ராணுவத்தில் இணைந்து
தமிழீழம் வருவது பற்றி
அவர்கள்-
கணவிலும் நினைக்கமாட்டார்கள்!
மீண்டும்-
நீ இங்கு வரவிரும்பினால்,
தொடர்ந்தும் பணிபுரிய
நினைத்தால்
போகும் வழியெல்லாம்
ஒரு கண்ணவெடியும்
சில இயந்திரத் துப்பாக்கிகளும்
உனக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கும்
என்பதை மறவாதே!
எனினும்-
நீ நிச்சயம் திரும்பமாட்டாய்
என்ற நிஜமான நம்பிக்கை
யோடு
உன் மிகுதி சகாக்களையும்
வெற்றியுடன் சிறைபிடிக்க
அடுத்த தாக்குதலுக்கு
தயாராவதற்காக
உன்ஸிடம் இருந்து
விடை பெறுகிறேன்!

-சுபா ஆனந்தராஜ்

மக்சீம் கார்க்கி

தான்கோ

“முன் ஒரு காலத்தில் ஓர் இனத்தவர் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களுடைய குடியிருப்புக்கு முன்று புறத்திலும் கடக்க முடியாத அடர்ந்த காடுகூழ்ந்திருந்தது. நாலாவது திக்கில் ஸ்டெப்பி வெளி இருந்தது. அவர்கள் களிப்பு ம் குதூகலமுமான்வர்கள். பலசாலிகள் துணிவுள்ளவர்கள். ஒரு நாளை அவர்களுக்குக் கெட்டகாலம் வந்து விட்டது. பகை இனத்தவர் எங்கிருந்தோ வந்து அவர்களைக் காட்டுக்குள் வெகுதூரம் விரட்டி விட்டார்கள். அங்கு ஒரே இருட்டும் சதுப்பு நிலமுமாக இருந்தது. ஏனென்றால் மரங்கள் நெடுங்காலத்தவை, அவற்றின் கிளைகள் நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்திருந்தபடியால் வானம் புலப்படாதவாறு மறைந்தன. அவைகளின் அடர்ந்த தழைத்த இலைகளைக் கடந்து சூரியகிரணங்கள் தரையில் படமுடியவில்லை. எப்போதாவது வெயில் தரையில் பட்டாலும் சதுப்பு நிலத்திலிருந்து கொடியநாற்றம் கிளம்பியது. மக்கள் அதனால் மடிந்தார்கள். அப்போது இனத்துப் பெண்டிரும் குழந்தைகளும் அழுது புலம்பினார்கள். ஆண்கள் சிந்தனையில் ஆழ்ந்து துயரமடைந்தார்கள். காட்டை விட்டு வெளியேறி வேண்டியது

முதல் ருஷ்யப் புரட்சிக்காலமான 1905 - 1907 ம் ஆண்டுகளிலேயே படைக்கப்பட்டு இன்றுவரை 127 க்கு மேற்பட்ட அன்னிய மொழிகளிலே மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நாவல் “தாய்” ஆடும்

மக்சீம் கார்க்கியையும் அவரது உன்னதமான படைப்பான “தாய்” நாவலையும் அறியாதவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள்.

“பாட்டாளி வர்க்கா இலக்கியத்தின் தலைசிறந்த பிரதிநிதி கார்க்கி அந்த இலக்கியத்திற்கு அவர்மிகப் பெரிய சேவை செய்துள்ளார்” என்றார் லெனின்

முரசு கொட்டி மக்களைப் புரட்சிப்போருக்கு அழைத்த இலக்கியக் கலையின் மாபெரும் பிரதிநிதி என்று அவரின் படைப்புத் திறனை விபரிக்கையில் கூறுவார்கள்.

ஜார்மன்னர் காலத்து ரஷ்யாவையும் அதன் முதலாளிகளையும் பற்றிய உண்மையை கார்க்கியைப்போன்று எழுத எந்த எழுத்தாளனும் அம்பலப்படுத்தவில்லை.

அவரது எழுத்துக்கள் வலிமையுள்ளவை. ஒரு விடயத்தை வெறுமான விபரிப்பதோடு மட்டும் நின்று விடுவதில்லை. அதன் பொருட்டு எப்போதும் போராடி வந்தார்.

உலகத்தில் உள்ள சகல படைப்பாளிகளுக்கும் அவர் ஒரு மாபெரும் முன்னோடி என்பது மிகப் பெரிய உண்மை.

அவரது கதைகள் (மக்சீம்) கோர்க்கி கதைகள்) கொண்ட தொகுப்பில் இருந்து ஒரு கதையினை இங்கு தருகின்றோம்.

“தான்கோ” என்னும் இக்கதை அவர் எழுதிய கிழவி இஸர்கீல்” என்னும் கதையின் ஒரு பகுதியே.

“கிழவி இஸர்கீல்” சொல்லும் கதைகளில் ஒன்றாக “தான்கோ” வின்று கதை வருகின்றது. அதனது தனித்தன்மை குறித்தும் மெது இன்றைய காலகட்டத்திற்கு பொருத்தமானதாகவும் இருப்பதனாலும் கிழவி இஸர்கீல் கதையில் இருந்து தான்கோ”வை மட்டும் பிரித்தெடுத்துள்ளோம்.

மக்களின் விடுதலைக்காக தன்னைப் பலிகொடுக்கும் வீர இளைனரின் கதையோ “தான்கோ”

“சிந்தனையால் மட்டும் பாறையை வழியிலிருந்து அப்புறப்படுத்த முடியாது. ஒன்றும் செய்யாதவர்கள் ஒன்றையும் சாதிக்க இயலாது என தான்கோ கூறுபவை சிந்தனையை தூண்டுவன.

அவசியமாயிருந்தது. அதற்கு இரண்டு வழிகள்தான் இருந்தன’ ஒன்று திரும்பிப் போகலாம். ஆனால் ஆனால் அங்கே வலிமை மிக்க கொடிய பகைவர்கள் இருந்தார்கள். இரண்டாவது முன்னே போகலாம். ஆனால் அங்கே ராட்சதமரங்கள் விசாலமான கிளைகளால் ஒன்றையொன்று தழுவிப் பிணைந்தவாறு சதுப்பு நிலத்தில் முடிச்சுவேர்கள் ஆழ ஊன்றி உறுதியாய் நின்றன. இந்தக் கல்போன்ற மரங்கள் பகல் போதின் மங்கிய கருக்கலில் மௌனமாக அசையாமல் நின்றன. இரவு நேரத்தில் மட்கள் நெருப்பு முட்டியதுமோ அவை என்னும் நெருக்கமாக அவர்களைச் சூழ்ந்து குமைந்தன. இரவும் பகலும் எப்போதும் இந்த மக்களைச் சுற்றியிருந்தது. காரிருள் வளையத் அவர்களை நசுக்க முயல்வது போல அவர்களது விசாலமான ஸ்தெப்பி வெளியில் வாழ்ந்து பழகியவர்கள், மரங்களின் உச்சி யீது காற்றுவீசும் போதோ இன்னும் பயங்கரமான இருக்கும். அப்போது காடு முழுவதும் அவர்களது மரணகீதம்போன்ற இம்மெனும்ஓவியால் நிறைந்துவிடும் இந்த மக்கள் வலியவர்கள் தங்களைத் தோற்கடித்தவர்களுக்கு எதிராகப்போரிட இவர்களால்முடியும். ஆனால் அவர்கள் சண்டையில் உயிர் துறப்பதற்குத் துணியவில்லை. ஏனெனில் வழி வழி வந்த மரபுகளை அவர்கள் பாதுகாக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் கொல்லப்பட்டால் அவர்களது மரபுகளும் மாய்ந்து விடும். ஆகவே அவர்களை காட்டின் இரைச்சலுக்கும் சதுப்பு நிலத்தின் நாற்றத்துக்கும் நடுவே உட்கார்ந்து நீண்ட இரவு முழுவதும் கவலை நிறைந்த எண்ணங்களில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கையில் கணப்பு நெருப்பினால் ஏற்பட்ட நிழல்கள் அவர்களைச் சுற்றிலும் ஓசையின் நித்தத்தில் குதிக்கும். அவ்வாறு குதித்தாடு பவைய நிழல்கள் அல்ல. காட்டையும் சதுப்பு நிலத்தையும் சேர்ந்த தீயஆணிகள் தங்கள் வெற்றியைக் கொண்டாடுகின்றன என்று தோன்றும். ஆக இந்த மக்கள் உட்கார்ந்து சிந்தித்தார்கள். ஆனால் துன்ப எண்ணங்கள் மனிதர்களின் உடல்களையும் உள்ளங்களையும் சலிவிப்பது போல கரும் உழைப்போ பெண்களோ வேறு எதுவும்நலிவிக்க முடியாது. ஓயாச் சிந்தனையால் நலிந்து போனார்கள் இம்மக்கள்... அவர்களிடையே அச்சம் பிறந்தது. அவர்களது திண்ணிய கரங்களைப் பிணைத்தது. நாற்றத்தினால் இறந்தவர்களுடைய உடல்களின் அருகிலும் பிழைத்திருந்தவர்களின் தலை விதியை எண்ணியும் அழுது அரற்றிய மாதர் பயங்கரத்தை விளைத்தார்கள். கோழைத்தனம் நிறைந்த

சொற்கள், ஆரம்பத்தில் மெதுவாகவும் பயத்துடனும், பின்பு வரவரமேலும் உரக்கவும் காட்டிலே கேட்கலாயின... பகைவர்களிடம் சென்று தங்கள் விடுதலையை அவர்களுக்கு வழங்கிவிட மக்கள் ஆயுத்தமாகி விட்டார்கள். இறப்பை எண்ணி எல்லோருமே திகில் கொண்டனர். அடிமை வாழ்வைப் பற்றியோ ஒருவராவது அஞ்சவில்லை அந்தச் சமயத்திலே தான்கோ முன்வந்து தன்னந்தனியே அவர்கள் அனைவரையும் காப்பாற்றினான்.

“இளமையும் அகுமும் உள்ளம் தான்கோ, அழகர்கள் எப்போதுமே துணிவு மிகந்தவர்கள். ஆக தான்கோ அவர்களிடம் தன் தோழர்களிடம் சொன்னான்.

“சிந்தனையால் மட்டும் பாறையை வழியிலிருந்து அப்புறப்படுத்த முடியாது. ஒன்றும் செய்யாதவர்கள் ஒன்றையும் சாதிக்க இயலாது. சித்தனையிலும் கவலைப்படுவதிலும் எதற்காக நாம் சக்தியை வீணாக்குகிறோம்? எழுங்கள்! காட்டினுள் வழி செய்து கொண்டு முன்னேறுகோம். காட்டிற்கு முடிவு இருக்கதானே வேண்டும்! உலகில் எதற்கும் உண்டல்லவா? போவோம்; ஊம், கிளம்புங்கள்.

“அவர்கள் அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தார்கள். பெரு வலிவும் உயிர்த்தழுவும் அவன் விழிகளில் சுடர்வதைக் கண்டு அவன் தங்கள் யாவரிலும் சிறந்தவன் என்று தெரிந்து கொண்டார்கள்.

“எங்களை நடத்திச் செல்!” என்றார்கள்

“அவன் அவர்களை நடத்திச் சென்றான்...”

“தான்கோ அவர்களைத் நடத்தில் சென்றான். எல்லோரும் ஒன்றாக அவனைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். அவனை நம்பினார்கள். கஜுடமாயிருந்தது வழி ஒரே இருட்டு. ஒவ்வொரு அடியிலும் சதுப்பு நிலம் தனது பேரரசைப் பிடித்த சேற்று வாயைத்திறந்த மக்களை விழுங்கியது. மரங்கள் திண்ணிய சுவர் போன்று அவர்களது வழியைத் தடுத்தன. அவற்றின் கிளைகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்து இருந்தன. வேர்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் பாம்புகள் போல நீண்டு சென்றிருந்தன. ஒவ்வொரு அடிமுன்னேறுவதற்கும் இந்த மக்கள் குருதியும் வியர்வையும் பெருமளவு செலுத்த வேண்டியிருந்தது. நெடுநேரம் நடந்தார்கள். காடு மேலும் மேலும் அடர்த்தியாயிற்று. அவர்களது வலிமையோ குறைந்து

கொண்டுபோயிற்று. அவர்கள் தான்கோவைக் குறை கூறலானார்கள். அவன் இளைஞன் அனுபவமற்றான் என்கையோ இட்டுச் செல்கிறான் என்றனர். அவனோ ஊக்கமும் உள்ளத் தெளிவும் துலங்க முன்னே நடந்தான்.

“ஒரு நாள் காட்டுக்கு மேலே புயல் வீசியது. மரங்கள் கசமுசுவென்று பயங்கரமாகச் சிலுசிலுத்தன. காடு எங்கும் செறிந்த மண்டியது காரிருள். உலகு தோன்றிய நாள் முதல் உண்டான இரவுகள் எல்லாம் ஒன்று திரண்டு அங்கே குழுமி விட்டன, போலிருந்தது. இராட்சத மரங்களுக்கு இடையே இடியின் கொடு முழக்கத்துக்கு நடுவே நடந்தார்கள் சிறுமனிதர்கள். அவர்கள் நடக்கையில் அரக்க மரங்கள் சீற்றத்துடன் கடகடத்தன. சீழ்க்கை அடித்தன; மரங்களின் உச்சிகள் மீது வெட்டி வெட்டியடித்த மின்னல்கள், வறண்ட நில ஓளியால் காட்டைப் பளிச்சிடச் செய்வதும், அதே விரைவுடன் மறைந்து விடுவதுமாக மக்களை வெருட்டின. வறண்ட மின் வெட்டுக்களால் ஒளிபெற்ற மரங்கள் உயிருள்ளவை போலத் தோன்றும், தங்களது இருட் சிறையிலிருந்து மக்கள் தப்பி விடாதபடித் தடுக்க அவர்களை வழி மறிக்க, தங்கள் சுரடு தட்டிய நீண்ட கரங்களை விரித்து, அவர்களைச் சுற்றிலும் வலப்பின்னல் போலக் கோத்துப் பிணைத்து கொண்டிருப்பவை போன்றும் காட்சியளித்தன. கிளைகளின் இருளிலிருந்து அச்சந்தருவதும், கருண்டது, வறண்டதுமான, ஏதோ ஒன்று அவர்களை உறுத்து நோக்கியது. கடினமான வழி அதில் நடந்துகளைத்துத் தளர்ந்த மக்கள் உள்ளம் சோர்ந்தார்கள், தங்கள் பலவீனத்தை ஒப்புக் கொள்ள அவர்களுக்கு வெட்கமாய் இருந்தபடியால் தங்களுக்கு முன்னே நடந்த தான்கோ மேல் தங்கள் ஆத்திரத்தையும் சீற்றத்தையும் பொழியலானார்கள். அவன் தங்களை நடத்திச் செல்லத் திறமை அற்றவன் என்று குறை கூறினார்கள். எப்படியிருக்கிறது சேதி? ஊம்?

“நடப்பதை நிறுத்தி விட்டு, காட்டின் அவல் இரைச்சலுக்கிடையே நடுங்கும் இருளின் நடுவே அலுப்பும் சினமும் மேலெழ நின்று தான்கோவை நிந்திக்கலானான்.

“நீ எங்களுக்கு அழிவும் கேடும் விளைப்பவன்! எங்களை நடத்திவந்து சோர்வடையச் செய்து விட்டாய், இதற்குத் தண்டனையாக உன் உயிரை வாங்கப் போகிறோம்” என்றார்கள்,

“தான்கோ அவர்களை நேரிட நோக்கி, ‘நடத்திச் செல்! என்று சொன்னீர்கள். நான் நடத்தி வந்தேன். நடத்திச் செல்ல எனக்குத் துணிவு இருந்தது. அதனால் தான் நடத்தி வந்தேன்! நீங்களோ? உங்கள் தரப்பில் நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? நீங்கள் வெறுமனே நடந்தீர்களே தவிர. நீண்ட வழிநடைக்கு வேண்டிய பலத்தைத் திரட்டிக் கொள்ளவில்லை. நடக்க மாத்திரமே செய்தீர்கள், அதுவும் ஆட்டு மந்தை போல! என்று கர்ஜித்தான்.

“ஆனால் அவனது சொற்கள் அவர்களது ஆத்திரத்தை இன்னும் தூண்டி விட்டன.”

“உன்னைக் கொல்வோம்! கொண்டு விடுவோம்! என்று ஆர்ப்பரித்தனர்.

“காடு சீழ்க்கையும் சீறலுமாக அவர்களது கூச்சலை எதிரொலித்தது. மின்னல்கள் இருளைத் தார்தாராகக் கிழித்தன. எவர்களுக்காக உத்தரானே அவர்களை நோட்டமிட்ட தான்கோ, அவர்கள் காட்டு விலங்குகள் போல் தோறமனிப்பதைக் கண்ணுற்றான். அவனைச் சூழ்ந்து மொய்த்தார்கள் அவர்கள். ஒருவர் முகத்திலாவது அருள் இல்லை. அவர்களிடம் இரக்கத்தை

இரண்டாவது உலகப் போரின்போது ஒன்றரை கோடிக்குழந்தைகள் நாஜிகாவல் முகாம்களிலோ விமானத் தாக்குதல்களிலோ கொல்லப்பட்டார்கள். மனித குலத்துக்கு ஏற்பட்ட மொத்த இழப்பு 4 லட்சம் கோடி டொலர். இதில் சோவியத் யூனியனுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் மட்டும் இரண்டரை லட்சம் கோடி டொலர்.

எதிர்பார்க்கவே முடியாது என்பதைக் கண்டான் தான்கோ, அப்போது அவன் உள்ளத்தில் மண்டி

எழுந்தது சிற்றம். இருந்தாலும் இந்த மனிதர்கள் மேல் உண்டான இரக்கத்தால் அதை அடக்கிக் கொண்டான். இந்த மக்களை அவன் நேசித்தான். தான் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் மடிந்து ஒழிவார்கள் என்று எண்ணினான். ஆகவே அவர்களைக் காப்பாற்றும் விருப்பம் அவர்களைச் சுவபமான வழியில் நடத்திச் செல்லும் ஆசை அவன் நெஞ்சில் தழுவாய் மூண்டெரிந்தது. இந்த வன்தழவின் ஒளி அவன் விழிகளில் சுடர்ந்தது... இதைக் கண்ட அவர்கள், அவன் ஆத்திரம் அடைந்திருப்பதாகவும் அதனால் தான் அவன் கண்கள் அவ்வளவு பிரகாசமாக அனல் வீசுவதாகவும் எண்ணி, அவன் தங்களைத் தாக்குவான் என்று எதிர்பார்த்து ஓநாய்கள் போல மச்சரிக்கையுடன், கூட்டமாக அவனைச் சூழ்ந்து நெருங்கினார்கள்- அப்போது தான் அவனைப் பிடித்துக் கொல்வது எளிதாயிருக்கும் என்ற எண்ணத்தில், தான்கேர அவர்களுடைய நினைப்பைப் புரிந்து கொண்டான். அந்த நினைப்பு அவனுக்கு வருத்தம் ஊட்டியது. அதனால் அவன் இதயம் முன்னிலும் அதிக ஒளியுடன் மூண்டெரிந்தது.

“காடு சேகரித்ததைத் தொடர்ந்து இசைத்தது. இடி முழங்கி அதிர்ந்தது, மழை கொட்டியது...

“இந்த மக்களுக்காக நான் என்ன செய்வது? என்று இடி முழக்கத்தை விஞ்சும் குரலில் கர்ஜித்தான் தான்கோ-

“திடீரென்று அவன் கைகளால் தனது நெஞ்சைக் கிழித்து அதற்குள்ளிருந்து இதயத்தைப் பியந்து எடுத்துத் தலைக்கு மேலே உயர்த்தினான்.

“அது சூரியன்போல அதையும் விட அதிகமாக, ஒளி வீசிற்று மாந்தர்கள் மீது உண்டான பேரன்பு என்னும் இந்தத் தீப்பந்தத்தால் பிரகாசமடைந்த காடு அனைத்தும் நிசப்தமாகி விட்டது. ஒளியைக் கண்டு ஓட்டமெடுத்த இருள் காட்டினுள் நெடுந் தொலைவில் நடுநடுங்கி, சதுப்பு நிலத்தின்

நாற்றக் குழம்பலில் விழுத்தது. வியப்பினால் கல்லாச் சமைந்து விட்டார்கள் மக்கள்.

‘தான்கோ, ‘போகலாம் வாருங்கள்!’ என்று கூறி, தனது எரியும் இதயத்தைத் தூக்கிப் பிடித்தவாறு வழியில் வெளிச்சம் காட்டிக் கொண்டு முன்னே பாயந்து சென்றான்.

இரண்டாவது உலகப் போரில் 61 நாடுகள் ஈடுபட்டன. இந்த நாடுகளில் மொத்த மக்கள் 170 கோடி. படைவீரர்கள் 11 கோடி இறந்தனர். போரில் கொல்லப்பட்டவர்கள் 5.5 கோடிப் பேர். இதில் சோவியத் நாட்டு மக்கள் மட்டும் 2 கோடிக்கு மேல்! பிரிட்டன் அமெரிக்கா ஆகிய இரு நாடுகட்கும் ஏற்பட்ட உயிர்ச் சேதத்தை விட ரஷ்யர்கட்கு ஏற்பட்ட சேதம் மிக அதிகம்.

‘மந்திரத்தால் கட்டுண்டவர்கள் போல அவர்கள் அவன் பின்னே நடந்தார்கள். அப்போது காடு முன்போலவே ஆரவாரம் செய்தது. மரங்களின் உச்சிகள் வியப்புடன் அசைந்தாடின. ஆனால் ஓடும் மக்களின் அடியோசை, கானகத்தின் அரவத்தை அடக்கி விட்டது. எரியும் இதயத்தின் அற்புதக் காட்சியால் கவரப்பட்டு அனைவரும் விரைவாகவும் துணிவுடனும் ஓடினார்கள். இப்போதும் மலர் மடிந்தார்கள், ஆனால் முணுமுணுப்போ கண்ணீரோ இன்றி மடிந்தார்கள். தான்கோ இடைவிடாது முன்னே சென்ற வண்ணமாயிருந்தான். அவன் இதயம் எரிந்த வண்ணமாயிருந்தது!

‘திடீரென்று கானகம் அவர்களுக்கு முன்னே விலகி வழிவிட்டு விட்டு, அடர்வும் மௌனமுமாகப் பின்தங்கிவிட்டது. தான்கோவும் மற்றவர்களும் வெளிவெளியும் மழையால் கழுவப்பட்ட தூய காற்றும் நிறைந்த இன்பக் கடலில் திடீரென மூழ்கித் தினைத்தார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னே காட்டுக்கு மேலே புயல் வீசியது ‘ஆனால் இங்கேயோ பளிச்சென்று வெயில் அடித்தது. ஸ்தெப்பி வெளி உயிர்த்தது. புங்கன் மேல் மழைத்துளிகள் வைடால் அடித்தன. ஆறு தங்கப் பாளம் போல மின்னியது... மாலை ஆகிவிட்டது. மறையும் ஞாயிற்றின் கதிர்களைப் பிரதிபலித்த ஆறு, தான்கோவின் பிறந்தமாதத் தலிருந்து கொதிக்கும் அருவியாய்ப் பொழிந்த குருதி போன்று செக்கச் செவ்வெனக் காட்சியளித்தது.

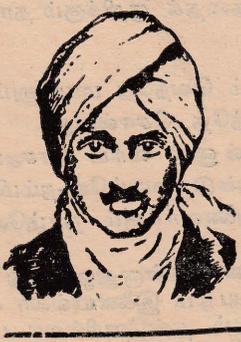
‘தனக்கு முன்னே பரந்து கிடந்த ஸ்தெப்பி வெளிமீது கண்ணோட்டினான் கர்வமும் துணிவும் திகழும் தான்கோ சுதந்திர பூமியை மகிழ்வுடன், நோக்கி கர்வம் பொங்கவாய்விட்டுச் சிரித்தான். பின்பு தரையில் விழுந்து இறந்தபோனான்..

‘உவகை மீதார நம்பிக்கை ஊற்றெடுக்க நின்ற மக்கள் அவன் இறந்ததைக் கவனிக்கவில்லை. தான்கோவின் உடலின் அருகே அவருடைய துணிவுமிக்க இதயம் இன்னும் எரிந்துகொண்டிருப்பதையும் பார்க்கவில்லை. எச்சரிப்புள்ள ஒருவன் மட்டுமே இதைக் கவனித்தான். எதாலோ அரண்டுபோய் அவன் கர்வம் ததும்பும் அவ்வியத்தை மிதித்தான். அது படபட வெனப் பொதிகளைச் சிதறிவிட்டு அணைந்து போயிற்று..

★

புரட்சிக்கவிஞன் பாரதி

கலாநிதி எஸ். ராமகிருஷ்ணன்

மகாகவி பாரதியார் எத்துணை சக்திமிக்கவர் என்பது ஆராய்ந்து கூறக்கூடிய விடயமல்ல. பாமல் மக்களார் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத கடுமீ கவிதைகளை படைத்துக் கொண்டிருந்த பல விற்பன்னர்களிடையே தோன்றி தமிழ் உணர்ச்சியை ஊட்டியவர்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் விடுதலை உணர்வை செவிகள் வழியாக செலுத்தி மக்களை அணிதிரட்டியவர்.

த்தகைய மேன்மைமிக்க பாரதியார் பற்றிய தோர் நூல் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. பாரதியாரை பல்வேறு கோணங்களில் ஆராயும் இந்நூலைத் தொகுத்தவர் கவிஞர் சுறபீ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

அத்தொகுப்பில் இருந்து டாக்டர் எஸ். ராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றினை கங்கை வாசகர்களுக்கு தருவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

மார்க்ஸ் மொழிந்தது மெய்யே. விற்பனைக்குப் பொருளுற்பத்தி செய்யும் முறைக்கும் பணப் புழக்கத்துக்கும் மிகவும் குன்றிய அளவிலேயே இடம் தந்ததாகவும், தன் தேவைகளைத் தானே நிறைவு செய்துகொள்ளும் கிராம சமூகத்தை அடித்தளமாக கொண்டதாகவும் வாழையடி வாழையாக நின்று நிலைத்த இந்திய பொருளாதாரம் ஆங்கிலேயர் வருகையாலேயே தகர்ந்தது. பன்னூறு ஆண்டுகளாகப் படையெடுத்து வந்த பரதேசிக் கூட்டங்களை யெல்லாம் சீரணித்துத் தன் மயமாக்கிய பாரத சமுதாயம் தன்னினும் உயர்ந்ததாகப் பிரிட்டனில் எந்திரத் தொழிற் புரட்சியால் பூத்த வளர்பிறை முதலாளித்துவத்தின் தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது சின்ன பின்னமாகியது.

ஆயினும் இந்தப் பேரவலத்துக்கு இடையே நவீன இந்தியாவின் உதயத்துக்கு முன் தேவைகள் தோன்றின. தம் ஆதிக்கத்தைக் கட்டிக் காக்கவும், இந்நாட்டு மூலப்பொருட்களை குறைந்த விலையில் கொள்முதல் செய்யவும், தம் செய்பண்டங்களை விற்கவும் வாய்ப்பாகப் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இரயில் போக்குவரத்தையும் அதன் துணைத்தொழில்களையும் ஏற்படுத்தியது. தன்னலம் கருதி அது இயற்றிய இக்கருமங்களே, இந்தியாவில்: நவீனத் தொழிலாளி, முதலாளி, படிப்பாளி வாக்கங்கள் உதயமாவதற்கு வகை செய்தன. இந்தியாவில் எந்திரத் தொழிற் புரட்சியைச் சாதிக்கும் வழியினைத் தழுவும் வர்க்கங்கள் இவை, மேலும். அன்னிய ஆட்சியால் தேர்ந்த வரி, (மேல்) வாரம். வட்டி என்னும் மூவகைச் சமைகளை எதிர்த்து உழவனுக்கே நிலம் என்ற கோஷத்தில் முடியும் பாதையில் விவசாயிகள் ஒன்று திரள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தைப் படைத்தது ஏகாதிபத்தியம். இவ்வாறு, ஏகாதிபத்திய-நிலப் பிரபுத்துவ அமைப்புக்கு இறுதி சூழும் தேசிய ஜனநாயகப்புரட்சியை இந்திய வரலாறு உடனடி நிகழ்ச்சியாக நிர்ணயித்த நிலையில். அந்தப் புரட்சிப் புத்தெழுச்சியின் சிசுவாகவும் சிற்பியாகவும் உதித்த மகாகவியே சுப்ரமணிய பாரதி, 'நமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டிற்கு உழைத்தல், இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல்' என்பது பாரதியின் திருவாக்கு.

அச்சமும் அடிமைச் சிறுமையும் உச்சத்திற் கொண்டவராய், நெஞ்சுரமோ நேர்மைத்திறலே இலராய், நாட்டு மக்கள் நிலை குலைந்திருப்பதனைக் கண்டு பதறி,

நெஞ்சு பொறுக்குதிலையே- இந்த நிலை கெட்ட மனிதரை நினைந்து விட்டால்

என்று கதறிய கவிஞன்

கொஞ்சமோ பிரிவினைகள்- ஒரு கோடி என்றால் அது பெரிதாமோ

என்று துடித்த புலவன்

புண்ணிய நாட்டிலே இவர் பொறியற்ற விலங்குகள் போல் வாழ்வார்.

என்றே சாடி, அந்த அவலத்துக்கு வெட்கி ஆர்த்தெழச் செய்கிறான்.

அஞ்சா நெஞ்சராக அனைத்து இந்தியர்களையும் ஒற்றுமைப் படுத்தும் சமயமாய் தேசியத்தை உருவாக்கினான் பாரதி, பாரததேவி வழிபாடு பாரதி கண்ட புதுமை என்போம். பாரததேவி பராசக்தியின் மூர்த்தமாம். காயழல் ஏந்திய பித்தனைக் காதலிக்கும் உமையாம்.

உண்மை வளரிம யாசலன் தந்த
விறன் மகளாம் எங்கள் தாய்-அவன்

திண்மை மறையினும் தான் மறையாள் நித்தம்
சீருறு வாளைங்கள் தாய்

என்று பாடுகின்றான்.

முன்னர் இலங்கை அரக்கரை அழித்த வில் பாரத தேவியின் வில். அவளது கரமே வேதம் வரைந்தது; அவளது கல்லொத்த தோளே காண்டிவம் ஏந்தி உலகினை வென்றது. அவளது மலர்த்திருவாயே சீதை யினைப் புகன்றது. மண்ணும் பெண்ணும் வேண்டேன் என்று குளுரைத்த (பீஷ்மன்) துறவுள்ளமும், பாரத தேவியின் உள்ளமே. சகுந்தலை மகனாகப் பிறந்து சிங்கத்தோடு விளையாடிய பரதன் பாரத ராணியின் புதல்வனே. தெய்விகச் சாகுந்தலம் என்னும் நாடகம் செய்ததும் பாரததேவியின் அருட் கவிதையே. இவ்வாறெல்லாம் நம் தேசத்தின் கதைகளும் இலக்கியங்களும் வரலாறுகளும் எடுத்துரைக்கும் செய்திகளையெல்லாம் பாரத தேவியின் திருச்செயல்களாகச் சித்திரிக்கிறான் பாரதி.

பாரத தேவிக்கு முகம் பல, மொழி சில; ஆனால் உயிரும் சிந்தனையும் ஒன்றே என்று கூறி ஐக்கிய உணர்வை வளர்ப்பான் பாரதி:

முப்பது கோடி முகமுடையாள் உயிர்
மொய்ம்புற ஒன்றுடையாள்-இவள்
செப்பு மொழி பதினெட்டுடையாள் எனிற்
சிந்தனை ஒன்றுடையாள்.

நல்லறம் நாடிய மன்னரை வாழ்த்தி நயம் புரியும் பாரதத்தாய், அல்லவரை விழுங்கி ஆனந்தக் கூத்திடுவாளாம்! இவ்வாறு உரைத்து விடுதலைப் போருக்கு நியாயம் காட்டுகிறான் பாரதி.

வழிபடு தேவியான பாரதத் தாய்க்கு நவரத்தின மாலையும் திருத்தசாங்கமும் பாடுகிறான் பாரதி, பாரத தேவியின் நாமம், நாடு, நகர், ஆறு, மலை ஊர்தி, படை, முரசு, தார், கொடி ஆகியவற்றைத் திருத்தசாங்கம் உரைக்கிறது. பனி முடி தரித்த இமயம் முதல் நித்தம் தவம் செய்குமரி எல்லை வரை பரவிப் படர்ந்த பாரத நாட்டில், காசியை நகராயும், கங்கையை நதியாயும் இமயத்தை மலையாயும் அரியை ஊர்தியாயும் கொண்டு வாழ்கிறான் பாரத தேவி வயிரக் கொடி உடைய தேவி பெற்றாமரைத் தார்புனைந்து குவிசப் படையோடுகாட்சி உருகிறான்.

‘பேசுகவோ சத்தியமே, செய்க தருமமே, என்று ஒலி செய்யும் வேதமே தேவியின் முரசு.

இறைவனுக்குத் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடும் மரபில் வந்த பாரதியார் பாரத தேவிக்குத் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடுகிறான்.

பொழுது புலர்ந்தது; யாம் செய்த தவத்தால்
புன்மை இருட்கணம் போயின யாவும்

என்றும்

புள்ளினம் ஆர்த்தன; ஆர்த்தன முரசும்;
பொங்கிய தெங்கும் சுதந்திர நாதம்

என்றும் வருங்காலச் சிறப்பை உள்ளுணர்வின் ஒளியில் கண்ட கவிஞன் பரவசமடைந்து பாடுகிறான்.

சுருதிகள்பயதனை; சாத்திரம் கோடி
சொல்லரு மாண்பின ஈன்றனை, அம்மே!
நிருதர்கள் நடுக்குறச் சூல்கரத்து ஏற்றாய்!
நிர்மலையே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

என்று தேவியைப் பரவுகிறது தேசபக்தனின் தூய நெஞ்சம்

பாரத தேவி வணக்கத்தைக் குறிக்கும் தாரகமே வந்தே மாதரம்.

நொந்தே போயினும் வெந்தே மாயினும்
நந்தே சத்தர் உவந்தே சொல்வது.
வந்தே மாதரம் என்னும் வீரிய வாசகம்.
ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வே-நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே.

என்ற ஞானம்பெற்றவர் வலி குன்றாது ஒதுவது வந்தே மாதரமாம். ஈடில்லா இமயமும் இணையில்லா கங்கையும் ஒப்பில்லா உபநிடதமும் தன்னேரில்லா புத்தனருளும் பெற்ற:

பாரத நாடு பழம்பெரு நாடே
பாடுவம் இஃதை எமக்கிலை ஈடே

என்று களி நடம் புரிகின்றான்,
எனவே,

இன்னல்வந் துற்றிடும் போததற் கஞ்சோம்,
ஏழையராகி இனி மண்ணில் துஞ்சோம்;
தன்னலம் பேணி இழி தொழில் புரியோம்,
தாய்த்திரு நாடெனில் இனிக்கையை விரி-
யோம்

என்று தேசபக்தன் பாரதி சங்கநாதம் செய்கிறான்.

சுற்றி நில்லாதே போ- பகையே
துள்ளி வருகுது வேல்

என்று எச்சரிக்கிறது பாரதியின் வீர நெஞ்சம்
‘அண்டஞ் சிதறினாலும் அஞ்சமாட்டோம்’,
என்று கொந்தளித்தெழும் தேசிய உணர்ச்சி,

இதந்தரு மனையின் நீங்கி
இடர் மித சிறைப் பட்டாலும்
பதந்திரு விரண்டு மாறிப்
பழி மிகுத் திழிவுற்றாலும்
விதந்தரு கோடி யின்னல்
வினைந் தெனை யழித்திட்டாலும்
சுதந்திர தேவி! நினைந்
தொழு திடல் மறக்கிலேனே

என்ற வைரம் பாய்ந்த உறுதியாக வெளிப்படுத்துகிறது. ‘‘சுற்றினுக் சயிர் கோடி கொடுத்தும்’’ சுதந்திரப் பேற்றினைப் பெறத் துடிக்கும் பாரதி நெஞ்சம்,

தாய்த்திரு நாட்டை தகர்த்திடு மிலேச்சரை
மாய்த்திட விரும்பான் வாழ்வுமோர் வாழ்வு
-கொல்?

என்று சிவாஜி வாயிலாகச் சொல்லம்பு தொடுத்து,

வில்லினை எட்டா!-- கையில்
வில்லினை எட்டா!-- அந்தப்
புல்லியர் கூட்டத்தைப் பூழ்தி செய்திடா!

என்று கண்ணன் அருளிய கீதா வாசகமாக வழி
காட்டுகிறது.

இந்தியத் தாயின் பன்முசங்களில் ஒன்றாகத்
தமிழ்த்தாயைக் கண்டான் பாரதி.

வேதம் உடையதிந்த நாடு- நல்ல
வீரர் பிறந்த திந்த நாடு;
சேதம் இல்லாத ஹிந்து ஸ்தானம்- இதைத்
தெய்வமென்று கும்பிடடி பாப்பா!

என்று பாரத நாட்டுப் பற்றை புகட்டும் பாப்பாப்
பாட்டிலேயே.

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற- எங்கள்
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா!

என்று தமிழகப் பற்றையும் ஊட்டுகிறான்.

செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே- இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே,

என்பான். வேதம் நிறைந்த தமிழகம், வள்ளு
வனை உலகினுக்கே அளித்த தமிழகம், கம்பனைப்
பெற்ற தமிழ்நாடு, சிலப்பதிகாரம் என்ற மணியா
ரத்தை அணிந்த நாடு என்றெல்லாம் தமிழ் நாட்டின்
பெருமைகளை வியந்தோதுகிறான். தமிழின் இனிமை
யைப் புகழ்ந்து, அது எட்டு திக்கிலும் வளரும் கலைச்
செல்வங்கள் அனைத்தையும் பெற்று வலிவும் பொலி
வும் பெற வேண்டுமென்று துடிக்கிறான். மேற்கே வள
ரும் புத்தம் புதிய கலைகளைச் சொல்லும் திறம்பெற்
றதாகத் தமிழை வளப்படுத்த வேண்டுமென்று ஆணை
யிடுகிறான் பாரதி. அறிவு மொழியாக ஆங்கிலத்தை
வரித்துக் கொண்டு, கடையிலும், நடையிலும், அடுக்
களையிலும் பயிலப் பெறும் தாழ்நிலையிலேயே தமிழ்
உழல வேண்டும் என்றவரைச் சாடுகிறான் பாரதி.

வாழிய செந்தமிழ் வாழ்க நற்றமிழர்
வாழிய பாரத மணித்திரு நாடு

என்று உரைத்து தமிழ்ப் பற்று, தமிழர் இனப்
பற்று, இந்திய நாட்டுப் பற்று ஆகிய மூன்றும் இயைந்
தமைந்த பார்வையை, வழி வழி வந்த பண்பாட்
டில் விளக்கம் பெறும் பார்வையை வையத்தில் வாழ்
வாங்கு வாழ்வதற்கு ஏற்ற விழுப்பமான பார்வையை
பாரதி தாரக மந்திரமாக அமைத்துக் கொடுக்கிறான்.

இவ்வாறெல்லாம் தமிழ் மக்களைத் திரட்டுவதற்
குப் பாரதிக்குக் கைகொடுத்தது நாட்டில் எழுந்த
வேதாந்த மறுமலர்ச்சி அறித்திய வாழ்வையும் ஊழின்
வலுவையும் பற்றிச் சக்கர வட்டமாகப் பேசிச்
செயல் வேண்டா சோம்பலுக்கு மூடுதிரையிட்ட பிற
போக்குத் தனத்தை எதிர்த்து 'நெற்றிக்கண் திறந்த'
தத்துவ எழுச்சி அது. விவேகானந்தர் ஏற்றி வைத்த
விளக்கு அது. கண்ணன் காட்டிய வழியில் கைம்மாறு
கருதாது கருமம் புரிதலே கடமை என்று வற்புறுத்தி
விடுதலைப் போரில் அனைத்துத் தியாகமும் செய்வ
தற்கு மக்களைத் திரட்டிய எழுச்சி அது. எனவேதான்,
தன் விமோசனத்துக்காக வேள்வி அனைய வினையாற்
றுவதெல்லாம் வழியலா வழிமேல் படர்வதாகுமென்
றும், சமுதாய வாழ்வுக்காக சர்வபரித்தியாகம் செய்
வதே சாலவும் சிறந்த வேள்வி என்றும் சதரபதி
சிவாஜி வாயிலாகப் பேசுவான் பாரதி:

இருபத்தினாலு

மணிநேர இரவு

பகலைச்

சட்டபூர்வமாகச் சதுரமிட்ட

ஜன்னல்களில்

நடு திசியின் ரெளடி நிழல்கள்

பதுங்காமல்

பவிஷ்டன் பவனிவரும்

ஓநாய்ப் பற்களுக்கு

இரும்பு வளைவுகளாய்

ராணுவப் பாதுகாப்பு

இருமை தாண்ட விரதமெடுத்துத்

தலைமழித்த பிக்ஷு மடத்தில்

மலர்ச் செடிச் சிலிர்ப்புகள் கூட

ராசுஸைத் தலைப் பரட்டைகளாகின்றன.

குழந்தை வீறிடுகிறான்.

நாளாந்த நாகரீகத்தின்

ஒளிச்சதுரம் உடைந்து

வீட்டினுள் சிதறுகிறது

சட்டத்தின் கரம் எறிந்த

பெட்ரோல் வெடி

பீதியின் எல்லை.

குழந்தைமை சுற்பிழந்து

பயங்கரம் முதிர்கிறது.

உலகின் ஊமைச் சட்டங்கள்

வீறிட்டு அழும

பெண்குரலைச் சுற்றி

உதவியற்ற

அமைதிப் பிராந்தியமாகின்றன.

விடிவின் திசையற்று

ஒரு சமூகத்தின்

உயிரைச் சூழ்கிறது

இருபத்தி நாலு மணிநேர

இருள்.

கண்முன்னால் தாய்தங்கை

கழுத்தறுபடக் கண்டவனின்

பிஞ்சுக் கை பிடித்த

துப்பாக்கி இரும்பில் மட்டும்

நகுத்திரங்களின்

ஒளிக் கண்ணீர்த்துளி ஒன்று

உதயத்தை நோக்கிப்

பிரவலிக்கிறது

நெருப்பாக.....

பிரும்பிள்

நன்றி விதலைப்புகள்

எனில் இது போர்! புண்ணியத்திருப்
போர்!

பாரினில் இதுபோல் பார்த்திடற்கு எளிதோ?
ஆட்டினைக் கொன்று வேள்விகள் இயற்றி
வீட்டினைப் பெறுவான் விரும்புவார் சிலரே
நெஞ்சகக் குருதியை நிலத்திடை வடித்து
வஞ்சகம் அழிக்கும் மாமகம் புரிவம் யாம்
வேள்வியில் இதுபோல் வேள்வி ஒன்றில்லை
தவத்தினில் இதுபோல் தவம் பிறிதில்லை.

அனைத்து உயிர்களிலும் இறைமையைக் கண்ட
அத்வைதி பாரதி. எல்லா சமயங்களையும் சமநோக்
குடன் போற்றும் மனவிரிவைத் தந்தது அத்வைதம்.
எனவே, புதிய ஆத்திசூடியின் பரம்பொருள் வாழ்த்
தில், சிவன், திருமால், அல்லர் ஏசுவின் தந்தை என்
றெல்லாம்

பல மதத்தினர்

பல்வகை யாகப் பரவிடும் பரம் பொருள்
ஒன்றே; அதன் இயல் ஒளியுறும் அறிவே

என்பான். 'முரசு' என்னும் பாட்டில் மொழி
வான் பாரதி,

தீயினைக் கும்பிடும் பார்ப்பார்,-- நித்தம்
திக்கை வணங்கும் துருக்கர்,
கோயிற் சிலுவையின் முன்னே-- நின்று
கும்பிடும் யேசு மதத்தார்,
யாரும் பணிந்திடும் தெய்வம்-- பொருள்
யாவியும் நின்றிடும் தெய்வம்,
பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று-- இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்.

கரமும் வீரமுமே இறைமைப் பண்புகள் என்பார்
கோவிந்த சுவாமி:

ஈரமிலா நெஞ்சடையார் சிவனைக் காணார்...
வீரமிலா நெஞ்சடையார் சிவனைக் காணார்...

அலகிலா அன்பும் எல்லையிலா வீரமும் ஒரு சேரப்
பெற்ற பாரதி, அத்வைத ஞானம் எய்தி, ஜெய
பேரிகை கொட்டுகிறார்:

காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி-- நீள்
கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்;
நோக்கும் திசையெல்லாம் நாமன்றிவேறில்லை;
நோக்க நோக்கக் களியாட்டம்.

இத்தகைய அத்வைதி சாதிக்கொடுமைகளோடு
சாதிப் பிரிவுகளையே சாடுவதில் வியப்பில்லை;

தகரென்று கொட்டு முரசே-- பொய்யம்மைச்
சாதி வகுப்பினை யெல்லாம்

என்றும்,

பறையருக்கும் இங்கு தீய
புலையருக்கும் விடுதலை

என்றும் பாடுகிறார். சாதியால் உயர்வு தாழ்வு
பாராட்டுவது புண்மை மட்டுமன்று. இறைமை
நெறியை அறை கூவும் தீவினை என்றே பாப்பாவுக்குப்
போதிப்பான் பாரதி:

சாதிகள், இல்லையடி பாப்பா!-- குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்ல பாவம்!

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்

என்று கும்மியடிக்கிறார் பாரதியின் புதுமைப்
பெண். அவள் கற்பை இரு பாலர்க்கும் பொதுவாக்
கத் துடிக்கிறார். காதலன் ஒருவனைக் கைப்பிடித்து
அவன் காரியம் யாவியும் கைகொடுத்து மாதர்
அறங்களுக்கு புதிய பெருமை தேடுவாளாம். எனவே,

நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வை-
யும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்
நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்.

என்பான் பாரதி.

இல்லாமையும் கல்லாமையும் இல்லாதொழிந்த
புத்துலகைக் காணத் துடித்தது அவன் நெஞ்சம்.
இல்லையெனும் கொடுமையை இல்லையாக உலகில்
செய்வதற்கு அருள்புரிய வேண்டுமென்று திருமகளிடம்
மன்றுகிறார். வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம் காண்
பதே கலைமகள் வழிபாடு என்பான். மாநிலத்துக்குத்
தொண்டு புரிய வல்லமை தாராயோ என்று சிவசக்
தியை உரிமையுடன் வினவுகிறார். காணி நிலப்பாட்
டில் எளிமையும் தூய்மையும் இன்பமும் நிறைந்த
சூழலில் பொதுவுடைமைப் பெருவாழ்வைப் படைத்துக்
காட்டுகிறார். ஏற முடியாத எவரெஸ்ட் மலை முடி
மீது ஏறி நின்று, உலகப் போக்குகளின் உயிர்த்
துடிப்பை உணர்கிறார். லெனின் தலைமையில் கிளர்ந்
தெழுந்த ரஷ்யப் புரட்சியினை மாகாளி பராசக்தி
யின் கடைக்கண் பார்வையால் நேர்ந்ததாகவே சித்
தரிக்கிறார். அம்மை மனம் கனிந்ததால் எழுந்த
புரட்சிப் புயலின் வேகத்தில், காடெல்லாம் விறகா
வது போலப் பிற்போக்காளர் கூட்டம் அழிந்ததென்
கிறார். ரஷ்யப் புரட்சி, உலக வரலாற்றில் புதிய
தோர் திருப்பம் என்பதை உள்ளூனர்வால் தெளிந்த
கவிஞன்,

இடிபட்ட சுவர் போலே கவி விழ்ந்தான்
கிருதயுகம் எழுக மாதோ!

என்று பாடுகிறார்.

இத்தகைய அத்வைத கவிஞன் பாரதி நாட்டி
லும் பொதுவுடைமை மலர வேண்டும் என்று பெரிதும்
விரும்பியது இயல்பே.

முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம்
முழுமைக்கும் பொதுவுடைமை
ஓப்பிலாத சமுதாயம்
உலகத்துக்கொரு புதுமை...

யாக, உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்யும்
நவயுக பாரதத்தைக் காண்கிறார் பாரதி.

கண்ணன் பாட்டும் குயிற் பாட்டும் பாஞ்சாலி
சபதமும் பாரதியின் முப்பெரும் பாடல்களாம். அனை
வர்க்கும் தோழனும், குற்றமில்லா குறும்பை நாடும்
குழந்தை உள்ளம் படைத்த கோமாலும், நகைச்சுவை
மிக்குந்த நன்னெஞ்சனும், நல்லாசிரியனும், எளிதில்
அடையத்தக்க இறைவனும், கவிஞர் கற்பனையில்
வளர்ந்து இந்திய மக்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளை
கொண்டவன் கண்ணன். கண்ணனைத் தெய்வமாகவும்
தாயாகவும் தந்தையாகவும் குருவாகவும் காதலனும்

கவும் பாடுவதுடன் அமையாது. தோழகைவும், சேவகைவும் பாரதி பாடுவது குறிப்பிடத்தக்கது. சொல் எளிமையும் கருத்துச் செறிவும் இசைந்தமைந்ததாகக் கண்ணன் பாட்டு விளங்குகிறது. கவிதையழகையும் விஞ்சுவதும் பண்ணழகு. 'கடற்கரையில்' சாந்தி மயமான சாயங்கால வேளையில் உலகனைத்தையும் மோக வயப்படுத்தி, நீலக்கடலையும் பாற்கடலாக்கும் நிலவொளியில், புதிதாகப் புனைந்த கீர்த்தனங்களைக் கற்பனா கர்வத்தோடும் சிருஷ்டி உற்சாகத்தோடும் ஆசிரியன் தனது கம்பீரமான குரலில் பாடினதைக் கேட்ட ஒவ்வொருவரும் இந்நூலிலுள்ள பாட்டுக்களை மானியங்களாக மதிப்பர்' என்று கண்ணன் பாட்டின் முகவுரையில் திறனாய்வுக் கலையில் வல்லவ. வே. ச. ஐயர் கூறுகிறார்.

குயிற் பாட்டு உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் காதற் கவிதை. பாரதியின் கவித்துவம் புதிய புதிய கற்பனைச் சிகரங்களைத் துணிச்சலோடு தாவிப் பற்றுகிறது. சோலை, குரங்கு, மாடு, சூரியோதயம், சங்கீதம், குயில் பெண்ணை மாறி நின்ற அழகு ஆகியவற்றின் வர்ணனைகள் மகோன்னதமானவை. குயிற்பாட்டு பாரதியின் நகைச்சுவைக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு எந்த இலக்கியத்திலும் உள்ளூறை பொருளைத் தேடும் பித்து பல புலவர்களது வியாதியாகி விட்டதென்பதை பாரதி அறிவாறாதலால் அப் புலவர்களிடம் குறும்பு செய்யக் கருதிய பாரதி,

ஆன்ற தமிழ்ப் புலவீர், கற்பனையே யானாலும்
வேதாந்தமாக விரித்துப் பொருளுரைக்க
யாதானும் சற்றே இடமிருந்தாற் கூற்றோ?

என்ற வினாவுடன் குயிற்பாட்டை முடிக்கிறான்.

பாஞ்சாலி சபதம் அழியாப் புகழுக்குரிய குறுங்காவியமாகும். எளிய சொற்களைக் கொண்டு சிந்துவகைகளில் பாடப்பெற்ற அரிய இலக்கியம் இது. நாடகப் போக்கு அதன் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று. பாரதத்தாயின் வடிவமாகப் பாஞ்சாலியைச் சித்திரிக்கும் இப்பாட்டு, பாஞ்சாலியின் சபதத்தோடு முற்றுப்பெறுவது பொருத்தமே!? பார்த்தன்,

கார்த்தடங்கண்ணி எந்தேவி-- அவள்
கண்ணிலும் காண்டிப வில்லினும் ஆணை;
போர்த்தொழில் விந்தைகள் காண்பாய்-ஹே!
பூதலமே! அந்தப் போதினில் என்றான்.

விந்தைகள் கண்டு பாரதம் விடுதலை பெற்றது பிற்கால வரலாறு.

நெட்டை மரங்கள் என நின்று புலம்பிய தமிழ் மக்களைக் கூற்றினுக்கு உயிர் கோடி கொடுத்தும் விடுதலைப் பேற்றினை அடையத் துணிந்தவராக மாற்றும் இரசவாதத்தைச் சாதித்தது பாரதி கவிதை. இன்னும், பாரதப் போரில் முழங்கிய கண்ணனின் பாஞ்சஜன்யம் போல், சமுதாய விடுதலைக்காகப் பாடுபடும் மக்களை ஆர்த்தெழச் செய்யும் ஆற்றலாட்டியாகி விளங்குவது பாரதி பாட்டு. பாரதி தரிசனத்தின் வலுவில், தொடர்பு முறியாத தொன்மைக்குரிய பண்பாட்டு வளம் புத்தாக்கம் எய்திச் சிறப்பும் நேர்த்தி விளக்கம் பெறுகிறது.

அறைகூவல்

சாந்தி பரராஜசிங்கம்

ஏ மனிதா
உறங்காதே
நீ உறங்கினால்
அனைத்தும் உறங்கும்
கல்லறைகள் பேசியது
புரியவில்லையா உனக்கு
புரிந்தும் உறங்காதே
செய் அல்லது
செத்து மடி
போராட்டத்தில் பங்குகொள்
பயந்து நில்லாதே
உண்மையை எடுத்துச் சொல்
ஒடி ஒழிக்காதே
பயந்தது போதும்
பாய்ந்து வா
பாசறை செல்
பயின்று வா
எடு கையில்
தோள் கொடு
துணிந்து நில்
சோதனை வரும்
துவளாதே
களத்தினில்
கரை காணு
தூங்கிய மக்கள்
துயர் துடை
பாட்டாளி அங்கு
படை சேரும்
பாவம் அப்போ
பாவிகள் கூட்டம்
பாய்ந்தோடும்
உண்மையை அப்போ
உலகம் புரியும்
உயர்த்திடு கரங்களை
ஓ..... மனிதா

விடுதலையும் வன்செயலும்

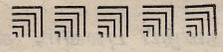
பிரான்ஸ் பனன் (Frantz Fanon) ஒரு புரட்சிகர சிந்தனையாளர். அல்ஜீரிய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முன்னணி வகித்த ஒரு முக்கிய தலைவர். அவரது புரட்சிகரத் தத்துவார்த்தப் படைப்புகள் அல்ஜீரியப் புரட்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந்ததுடன் ஆபிரிக்க தேசிய சுதந்திர எழுச்சிகளுக்கும் பெரும் உத்வேகத்தை அளித்தன.

தேசிய சுதந்திர எழுச்சிகளின் வரலாற்று யதார்த்தத்தை பனன் மிகவும் துல்லியமாக ஆய்வு செய்கிறார். கறுப்பு ஆபிரிக்காவில் தாண்டவமாடிய காலனித்துவச் சுரண்டலின் மனிதாபிமானமற்ற கொடு

ரத்தை அவரது எழுத்துக்கள் படம்பிடித்துக்காட்டுகின்றன. ஒரு சமூகத்தின் அரசியல், பொருளாதார, கலாசாரப் பரிமாணங்களில் ஊடுருவும் ஏகாதிபத்தியச் சுரண்டல் முறையானது எவ்விதம் அம்மக்களின் வாழ்க்கையைச் சீர்குலைத்து விடுகிறது என்பதை அவர் மிகவும் திறமையாகச் சித்தரித்துக்காட்டுகிறார். ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் அதர்மமான அடக்குமுறையை உடைத்தெறிய வேண்டுமாயின் ஆயுதப் போராட்டமே அதற்கு ஒரே வழி என்பதை பனன் சதா வலியுறுத்தி வந்தார்.

பனனின் தத்துவார்த்தப் படைப்புகள் வன்முறை அரசிய

லுக்கு ஒரு தார்மீக மகத்துவத்தை அளிக்கின்றன. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைப் பொறுத்தவரை வன்முறையானது அத்தியாவசியமான, வரலாற்றுக் கட்டாயமான ஒரு அரசியற் போராட்ட வடிவம் என்பதை அவர் வலியுறுத்துகிறார். அநீதிக்கு எதிராகத் தொடுக்கப்படும் வன்முறை தர்மமானது, புரட்சிகரத்தன்மையுடையது என்பது அவரது கருத்து. மனித சுதந்திரம் ஆன்மீக ரீதியானது எனச் சுட்டிக்காட்டும் அவர் அடிமைப் பட்டுக்கிடக்கும் மக்களின் விடிவுக்கு வழிகோலும் வன்முறைப் போராட்டங்கள் உன்னதமான தார்மீக இலட்சியத்தை உடையன என்கிறார்.

நிகழ்ச்சி. இரண்டு சக்திகளின் மோதலில் இருந்து இது விளைகிறது. அடக்குமுறையாளர்களின் வன்முறை மயமான ஆட்சியிலிருந்தே இது பிறக்கிறது. தேச மக்களை துப்பாக்கி முனையில் அடக்குவதில் மக்கள் வன்முறையைக் கையாளுகின்றனர். இந்த அடக்குமுறையாளர்களை இரகசியமாக அழிக்க முடியாது. பார்வையாளர்களாக இருந்த மக்கள் சரித்திர வெளிச்சத்துக்கு வந்துவிட்ட போராளிகளாகின்றார்கள். இது மக்களையே மாற்றி அமைக்கும் இயக்கம். ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடும் ஒரு இயக்கம் புது மனிதனை உருவாக்குகிறது.

இளமையிலிருந்தே ஒடுக்கப்பட்டு வந்த மக்கள் சமூகம் தங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றியமைக்க வன்முறை தவிர வழியில்லை என்று இளமையிலிருந்தே உணர்கின்றார்கள்.

அடக்கு முறையாளர்கள் உலகை இரண்டு படுத்துகிறார்கள். தங்களுக்கு ஒரு நீதி, மற்றவர்களுக்கு ஒரு நீதி என வாழ்க்கை நலன்களைப் பிரித்து விடுகிறார்கள். இந்தப் பிரிவினையைக் கவலத்தால் தான் விடுதலைக்கான தேவை எட்டி உருப்பெறுகின்றன என்று உணரலாம். இந்த வேறுபாட்டை

பொலீஸும் இராணுவமும் பாதுகாக்கிறது. அவர்கள் இல்லாமல் இந்த கூறுபட்ட வாழ்க்கை முறை தாக்குப்பிடிக்காது. சுரண்டுகிற வளை சுரண்டப்படுகிறவன்மீது பொலீசும் இராணுவமும் காப்பாற்றுகிறது. இதுவே அடக்குமுறைச் சமூக அமைப்பு. இது அமைதியை நிலைநாட்டும் அமைப்பாக சுரண்டப்படுகிறவனின் வீட்டினுள் வன்முறைக்கும் அமைதியின்மைக்கும் வழி செய்கிறது ஆட்சியாளனை ஆளப்படுபவனுக்கு எதிரான துருவமாக்குகிறது. இதனால் இருவரிடையிலேயும் உடன்பாட்டுக்கு இடமே இல்லை.

அன்றாட வாழ்வில் வன்முறையை உபயோகித்து மக்களை அடக்கி வந்த அதே வன்முறை அடக்கப்பட்டவர்களினால் விடுதலைப் போராக உருமாற்ற மடைகிறது. அடக்குமுறையாளர்களால் சுரண்டப்படும் மக்கள் எவ்விதமான உயர்ந்த மதிப்பீடுகளையும் கொண்டவர்கள் அல்ல என்றும் மிருகங்கள் என்றும் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த சித்தரிப்பு அடக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு சிறப்புடும் சித்தரிப்பு. தங்களை மிருகங்களாகக் கருதி பிரயோகிக்கப்படுகிற அடக்குமுறையின் வன்முறையினை அவன் ஆட்சியாளன் மீடத்திரும்பிவிடக் காத்திருக்கிறான்.

ஒடுக்குமுறை ஆட்சியில் இருந்து ஒரு தேசிய இனம் தனது விடுதலையை, தேசிய மறுமலர்ச்சியை, பெற வேண்டுமாயின் அது வன்முறையினால் தான் முடியும். ஒடுக்குமுறை ஆட்சியில் இருந்து புரட்சிகர மக்கள் சமூகம் தனது கையில் ஆட்சியைப் பெற்றுக் கொள்வதை இது குறிக்கிறது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மிகக் குறைந்த கோரிக்கையில் இருந்து, அவர்களின் பிரக்ஞையிலிருந்து, வாழ்வேட்டத்திலிருந்து இது வெடிக்கிறது. அடக்கப்பட்ட மக்களின் இப்புரட்சிகர எழுச்சி அடக்குமுறையாளர்களை சித்தப்பிரமைக்குள்ளாக்குகிறது.

தேசிய விடுதலை ஒரு அற்புத நிகழ்ச்சி அல்ல. அது ஒரு சரித்திர

எனவே அடக்குமுறையாளர்கள் பேசும் சகோதரத்துவம் அவனது அன்றாட வாழ்வைப் பொறுத்தவரை அர்த்தமற்றது. அடக்குமுறையாளன் சகோதரத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசினால் அடக்கப்பட்டவன் கத்தியை உருவுகிறான். பேச்சளவில் ஒன்றும் செய்கையில் வேறு ஒன்றுமாக அடக்குமுறையாளன் நடந்து கொள்வதே இதன் காரணம்.

வாழ்க்கைக்கான அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிகொடுத்த மக்களின் ஒரே நோக்கம் தாம் பறிகொடுத்த நிலங்களைப் பெறுவதே; அவர்கள் தங்களிடமிருந்து அதைப் பறித்தவனுடன் சகோதரத்துவ உறவு கொண்டாடமாட்டார்கள். பறிக்கப்பட்ட நிலம் திரும்பப் பெறப்பட வேண்டும். இது தான் அடக்கப்பட்டவனது ஒரே நோக்கம். இதை உணராமல் சமாதானம் பற்றிப் பேசும் அறிவு வாதம் அர்த்தமற்றது.

சமாதானத்தைப் பற்றிப்பேசுகிறவர்கள் பெற்றவர்களாகவும், நிலத்தைப் பறிகொடுத்த மக்கள் சாமான்யர்களாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த முகம் தெரியாத மக்கள் இழந்த நிலம் என்ற இறைமை என்ற சனீ வன்முறை என்ற முகாழுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இதனால் சரித்திரம் அவர்களுக்கு ஒரு முகத்தைக் கொடுக்கிறது. வன்முறை என்ற மதிப்பீட்டை வலுவழிக்க வைத்து மக்களைப் பொதிமாடுகளாக்குகிற மதிப்பீடுகள் துக்களாகின்றன. அடக்குமுறைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட மக்கள் நேரில் காண்பது எதை? அவர்களை எளிதாக கைது செய்யலாம் கொல்லலாம், சீர்குலைக்கலாம் என்பதைத்தான் சமாதானவாதிகள் எவரும் அவர்களுக்காக இவற்றை அனுபவிப்பதில்லை. இந்த அநுபவங்களை மக்கள் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் சமாதானவாதிகளின் போதனையாகும்.

‘எல்லா மனிதர்களும் சமமானவர்கள்’ என்ற போதனையைத் தான் வன்முறையினைக் கைக்கொள்ளும் மக்கள் செயல்படுத்துகிறார்கள். தங்களை அடக்கியாள் கிறவர்களும் தாங்களும் சமமானவர்கள் என்றால் அடக்கப்பட்ட நிலையிலேயே அவர்கள் இருக்கமுடியாது. எனவே வெளிப்படையான ஒரு போலிக் சட்டுப்பாடுதான் வன்முறையினால் சிதறடிக்கப்படுகிறது.

நிலமும் உணவும், தேவை என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மக்களுக்கு அவை கிடைப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கொண்டு வருவது

தான் அறிவு ஜீவிகளின் சித்தாந்தமாக வேண்டும். மக்களுக்கு இவை கிடைக்காமல் தடையிடுகிற எதுவுமே தாக்கம் பிடிக்காது. இதை வெகு சீக்கிரத்திலே அடக்கப்பட்ட மக்களினுள் இருக்கிற அறிவுவாதிகள் உணர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

அடக்கப்பட்டவன் எப்போதுமே அடக்குமுறையாளனால் குற்றம் சாட்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பான். ஆனால் தான் குற்றவாளியல்ல என்பது அடக்கப்பட்டவனுக்குத் தெரியும் அவன் தரம் குறைந்தவனுமல்ல. அவன்மீது ஆதிக்கம் கமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை. பொலிஸ், இராணுவம் ஆகியவற்றின் கெடுபிடிகள் அவனை அடக்குகின்ற அதே சமயத்தில் உள்நூர் அவனை வன்முறைக்கும்

(மேற்கு இந்தியக் தீவுகளில் ஒன்றாகிய மாட்டின்சில் 1955ம் ஆண்டு பிறந்த பிரான்ஸ்-என் 1955 இல் இருந்து அர்ஜீரியாவில் வசித்து வந்தார். 1951ம் ஆண்டிலிருந்து அர்ஜீரிய கதந்திரப் போராட்டத்திற்காக உழைத்து வந்த அவர் 1961ம் ஆண்டில் தனது 36ஆவது வயதில் இரத்தப் புற்றுநோயால் காலமானார். அவர் எழுதிய நூல்களில்: Wretched of the Earth) மிகவும் பிரபலமானது இந்துலி உள்ள ‘புரட்சிகரவன்முறை’ என்ற அத்தியாயத்திலே நான் சில பக்கங்களை இங்கு தமிழாக்கம் செய்து தருகிறேன்.

தயார் படுத்துகின்றன. ‘அசையாதே’ என்ற கட்டளை ‘தாக்கு’ என்ற தூண்டுதலாக உருமாறுகிறது. அடக்கப்பட்டவனை விழிப்படைய வைத்து வன்முறைக்கான தயார் நிலை உருவாகிறது. இறுதிப் போராட்டத்தை ஒத்திப்பாட முடியாது என்ற நிலை எப்போதுமே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் தடையே தடையினை மீறுவதற்குத் தூண்டு கோலாகும் என்பது விதி.

புராண மயக்கம் என்பது செயலற்ற நிலையல்ல. அத்தகைய மயக்கம் அடக்குமுறையாளர்களுக்கு ஆபத்தானதாகும். ஏனெனில் புராணங்கள் கற்பிக்கும் சக்திகளை நம்புகிற மக்கள் அதிதீவிரமான செயல்முறைகளைக் கருக்கொண்டு பிறப்பித்து விடுகிறார்கள் என்பது

தெரிய வந்த சரித்திர விபரம் தியாகங்களையும் அற்புதப் போர் முறைகளையும் சித்தரிக்கும் புராணங்களைப் பயின்ற மக்கள், தங்கள் உற்றருக்காகப் போராடவும், கணவன்ல்லாத இடத்தில் பெண்ணே அவனது வேலையினைச் செய்யவும் பயின்றவர்களாவர். இதற்கான சாட்சியங்கள் உள்ளன.

அடக்குமுறையாளர்கள், இந்த புராண மனோபாவத்தின் படி அரக்கர்களை விட கொடுமையானவர்கள் இந்த மனோபாவம் விடுதலைப் போருக்கு அடிப்படையான தற்பெருமையை அடக்கப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கிறது. இருந்தும் நேருக்கு நேரகா விரோதியைச் சந்திக்கும் போது நிலைமைவேறுவகையானது. அடக்குமுறையாளனுடன் மோதியாக வேண்டிய இனிய தலைமுறையினர் நேற்றைய புராணங்களை எள்ளி நகையாடுவர். இன்று உடனடியாக செயல்படுத்தப்பட வேண்டிய போராட்டம்தான் அவர்களுடைய குறிக்கோள். இதன் வழியில் நேற்றைய பெருமையுணர்வு இன்றைய செயல்பாட்டுக்கான அத்திவாரமாகிறது.

தேர்தல் முறைமூலம் ‘கொஞ்சம் கொஞ்சமாக’ விடுதலையை பெறலாம் என்ற கொள்கையில் நம்பிக்கை வைப்பது தேசிய சந்தர்ப்பவாதிகளினால் எதிர்பார்க்கப்படுகிற கட்சி அரசியல் ஆகும். இவர்கள் தரும் விடுதலைப் போர்வெறும் வார்த்தை ஜாலம்.

இவர்களது நோக்கம் அடக்குமுறையாளர்களிடமிருந்து தங்களுடைய வர்க்கத்துக்கான நலன்களை அடைவது மட்டுமே. மக்களின் நீர்க்கதி யான நிலையை இவர்கள் சட்டி அரசியலாக மாற்றி அமைக்கிறார்கள். ஆனால் மக்களின் கேந்திரத்திலிருந்து போராட்டம் உருவாகிய உடனே இவர்கள் ஆட்சியாளர்களிடம் ஓடுவர். ‘நிலைமை அத்துமீறி விடப் போகிறது. ஏதாவது செய்ய வேண்டும்’ என்பர். அத்தசமயத்தில் விடுதலைப் போராளிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களது கேந்திரத்திலும் ஒரு காலே ஊன்றிக் கொள்ள முயற்சி செய்வர். இந்த வர்க்கத்தினருக்கு உண்மையில் புரட்சியின் அன்றாடவடிவான வன்முறை அவர்ஜியாகும் சுயலாபத்திற்காக கௌரவத்தையும் பலத்தையும் இழந்து நிற்பவர்கள் இவர்கள். ஆலைவிடுதலை இயக்கத்தின் தலைமை வரை சந்தர்ப்பவாதத்தால் ஊடுருவாதற்கு இவர்கள் முயல்வர்.

பெருமபாலும் இவர்களே தலைமையைப் பெற்றுவிட்டால் விடு

தலையே அர்த்தமற்றதாகிவிடவும் இடமுண்டு. பழைய அடக்குமுறையாளர்சுருடன் இவர்கள் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு பழைய சுரண்டலுக்கு நவீன வசதிகளை இவர்கள் செய்து விடுகிறார்கள். இத்தகைய தலைவர்கள் "தொழிலாளர்களின் அரசு" என்ற சுவோகத்தை இதற்கு போர்வையாக்கக்கூடும். ஆனால் தேசிய அரசு என்ற பிரக்ஞையின் மூலமே இவர்கள் கணிக்கப்பட வேண்டும். விவசாயிகளை இத்தகைய தலைவர்கள் திட்டமிட்டுப் புறக்கணிப்பர். ஆனால் ஒரு தேசிய எழுச்சி விவசாயிகளிடமிருந்தும், தங்கள் நில உடமையை இழந்தவர்களிடமிருந்துமே பிறக்கிறது. அவர்கள் வன்முறையைக் கையாள்வதால் இனி இழக்க ஏதுமில்லை.

காலனி ஆதிக்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாம் என்று கூறும் கட்சிகளுக்கு அந்த ஆதிக்கம் அறிவுபூர்வமான ஒன்றல்ல என்பது பற்றி கவலையில்லை. ஒடுக்குமுறை ஆதிக்கம் என்பது வெறும் உயிரற்ற சிந்தனையற்ற இயந்திரம் அது வன்முறையை மட்டுமே உணரும்பேச்சுவார்த்தைகளை அல்ல. எப்போது தனது வன்முறையை விடத் தீவிரமான வன்முறை ஒன்று தன்னை எதிர்க்கிறதோ அப்போது மட்டுமே அது பின்னடையும். இந்நிலையில் அது தேசியக்கட்சிகளின் உதவியை நாடுகிறது. அப்போதுதான் பேச்சுவார்த்தை பற்றிய பிரஸ்தாபம் எழுதப்படுகிறது. இது வன்முறையின் முக்கியத்துவத்தையே வலியுறுத்தும். இதை உணர்கிற போராளிகளின் நடவடிக்கை மூலம் ஆதிக்க இயந்திரத்தைப் பாவிக்கிற பேச்சுவார்த்தைக்கு இணங்கமாட்டான்.

○○○

தங்களை மிருகங்களாகக் கருதி பிரயோகிப்பதென்ற அடக்குமுறையின் வன்முறையினை அவன் ஆட்சியாளன்மீதே திருப்பி விடக் காத்திருக்கிறான்.

○○○

அரசியல்வாதி இந்தக் கூட்டத்தில் தான் ஆதிக்கவாதிகளின் பக்கத்திலிருந்து குட்டிக்கரணம் போட்டு போராளிகளின் பக்கம் வரவேண்டியதாகிறது. இதைத் தவிர அவனுக்கு வேறுவழியில்லை.

அடக்குமுறையாளர்களுக்கு எதிராக வன்முறை பயன் தராது என்று கூறுகிற சித்தாந்திகள் இருக்

கிறார்கள். வன்முறை தற்கொலையாகும் என்பது இவர்களது கருத்து. அடக்குமுறைச் சக்திகளை விட அதிகமாகவும் தரமாகவும் ஆயுதங்கள் இல்லாமல் வன்முறையைக் கையாள முடியாது என்பதே இவர்களது அடிப்படை.

ஆனால் செரில்லாயுத்த முறை ஒன்று இருக்கிறது என்பதோ அதன் சாத்தியக்கூறுகளோ இவர்களுக்குப் புலனாவதில்லை. மிக அதிக ஆள்பலத்துடனும், ஆயுத பலத்துடனும் ஸ்பெயினுள் நுழைந்த நெப்போலியனை ஸ்பானியர்கள் விரட்டிய சரித்திரம் இருக்கிறது. அமெரிக்காவின் விடுதலைப் போராளிகள் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக 1790 வாக்கில் உபயோகித்த அதே கெரில்லாயுத்த முறையை ஸ்பானிய தேசியப் போராளிகள் 1810 இல் நெப்போலியனது பயங்கரமான சக்திமிகுந்த ராணுவத்துக்கு எதிராக உபயோகித்தார்கள்.

இதுமட்டுமல்ல வெறும் கெரில்லா முறை போதாது. அதன் சமகாலப் பின்னணியையும் இன்று கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் சர்வ தேசப் பின்னணி என்ன என்பதை உணர்ந்தே கெரில்லா இயக்கங்கள் நடக்கின்றன.

தேசிய விடுதலையை நாளும் அரசியல் வாதிகள் ஒருபுறம் தங்கள் பேச்சுக்கள் மூலம் மக்களின் கனவுக்கு உருவம் கொடுத்து அவர்களுக்கும் அவர்களது தேசத்துக்கும் அடையாளம் உருவாக்கிறார்கள். மறுபுறம் அடக்குமுறையாளர்களுக்கு எதிராக வன்முறைகளில் ஈடுபட்ட குற்றவாளிகள்கூட போராட்ட வீரர்களாக மக்களால் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களை மக்கள் போராட்ட வீரர்களாகக் கணிப்பது அடக்குமுறையாளர்களுக்கு எதிராக வன்முறையை அவர்கள் பிரயோகித்ததுக்காகவே.

அடக்கப்பட்ட மக்கள் தங்களைத் தனியர்களாக உணர்வதில்லை. உலகின் இதர பகுதிகளில் வன்முறைப் புரட்சிகள் நடப்பதை அவர்கள் செய்திகளாகக் கேட்கிறார்கள். இது தங்களுக்கு உலகெங்கும் சகோதரர்கள் உள்ளனர் என்று உணர்த்துகிறது. இது வன்முறைப் புரட்சிக்கு சர்வதேசப் பின்னணி ஆகிறது.

வன்முறை ஒரு புரட்சியாக உருமாறுவது எப்படி? இது மக்களின் அரசியல் அபிவிருத்தி மூலமே நிகழ்கிறது. நேரடியாக மக்கள் தங்களை ஆயுதவாதிகளாக இயக்க ரீதியில் தகுதிப்படுத்துகிறார்கள். இது இயற்கையாகவே பரந்துபட்டு நடக்கிறது. இந்நிலையில் தங்களுக்

குச் சார்பான சூழல். மாறுபடுகிறது என்பதை ஆட்சியாளன் உணர்கிறான். பெருவாரியாக ஆயுதங்களையும் இராணுவத்தையும் குவிக்கிறான். விமான அணிவகுப்புக்களை நடத்துகிறான். போராளிகள் இதை

○○○

தேசிய உணர்வின் செயல்படிவமான வன்முறை மூலம் அடக்குமுறையாளர்களின் சிறகுகள் ஒடிக்கப்படும் போதுதான் தேசிய உணர்வு விதலைப் போராகம் பரிணமிக்கிறது.

○○○

யெல்லாம் கண்டு பயப்படுவதில்லை. இதற்கு மாறாக அவர்களது நரம்கள் புடைக்கின்றன. தாக்குவதற்கே அவர்கள் தயாராகிறார்கள். எங்கோ நடக்கிற ஒரு சிறு நிகழ்ச்சி திடீரென நாடெங்கும் எரிமலையாக வெடித்தெழுகிறது.

எப்போது அடக்குமுறையாளர்கள் படுகொலைகள் மூலம் தங்களை நிறுவ முன்வந்தார்களோ அப்போதே வன்முறைக்கு அவர்கள் வழிவகுத்து விடுகிறார்கள். பலாத்காரத்தின் மூலம் மட்டுமே தீர்வு என்பது அடக்குமுறையாளர்களின் இயக்கத்திலிருந்து தொடர்கிற ஒன்று தான்.

போராட்டத் தலைவர்களைக் கைது செய்வதென்பது மிகவும் ஆபத்தானது என்பதை இன்று காலனி அரசுகள் கற்று விட்டன. எப்போதுதங்கள் தலைவர்கள் கைதாகின்றனரோ உடனேயே மக்கள் கட்டுப்பாட்டினை இழக்கின்றனர். கண்மூடித்தனமான கொலைகளை நடத்துகின்றனர். தலைவர்களை விடுவிக்கவேண்டிய கட்டாயமும் மக்களைக் காப்பாற்றத் தலைவர்கள் கட்டுப்பட வேண்டிய அவசியமும் இதிலிருந்து பிறக்கின்றன.

தேசியத் தலைவர்களை விடுதலை செய்யும்படி வற்புறுத்தப்பட்டு அதற்கு அடிபணிந்த உடனேயே அவர்களை மதித்து அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டிய நிலை அரசுக்கு ஏற்படுகிறது.

சமகால உலக நிலையை தேசிய விடுதலைப் போராளி தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்வது பற்றி முடிவாக சில வார்த்தைகள். காலனி ஆதிக்கங்களுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கும் எதிராக நடக்கும் போராட்டங்கள் பயங்கரவாத

நடவடிக்கைகள் என சிலர் கூறுவர். இது உண்மையில் அடக்கு முறையாளனுக்கு கிலியைத் தருகிற சதையாகும். இந்தக் கிலியும் இதன் பின்னணியிலுள்ள சர்வதேச நிலையும் போராளிக்குச் சாதகமானவை. அவன் தனது சக்திகளைத் திரட்டிக் கொள்ளவும் உலக அபிப்பிராயத்தை தனதாக்கவும் இவை உதவுகின்றன.

மக்கள் சமூகம் வன்முறையில் இறங்குகிறது என்றால் அது வியப்புக்குரியது என்று ஒரு கருத்து உண்டு. உண்மையில் இதில் வியப்புக்கு ஏதும் இல்லை. இனி இழக்க எதுவுமில்லை என்ற நிலையில்தான் மக்கள் வன்முறையினை மேற்கொள்கின்றனர்.

விடுதலைப் போரின் யதார்த்த பரிமாணம் வன்முறைதான். இந்த போரின் மூலம்தான் அடக்கப்பட்ட

மக்கள் தங்கள் சுய கௌரவத்தை திருப்பிப் பெறமுடியும். தேசிய உணர்வின் பெருமைப்பேச்சு இந்த சுய கௌரவத்தை சம்பாதித்துத் தந்துவிடப் போதுமான ஒன்றல்ல. தேசிய உணர்வின் செயல் வடிவமான வன்முறை மூலம் அடக்கு முறையாளர்களின் சிறகுகள் ஓடிக்கப்படும் போதுதான் தேசிய உணர்வும் விடுதலைப்போராக பரிணமிக்கிறது.

சகலத்தையும் இழந்து பட்டியியால் செத்துக்கொண்டிருக்கும்

நூலோட்டம்

நூல் - பத்திக் சந்த்
எழுதியவர் - சத்யஜித்ரே
தமிழாக்கம் - சொக்கன்.

முகவரி கேட்கக் கூடாத பேர்வழிகளில் ஒருவர் சத்தியஜித்ரே. உண்மையில் அவருடைய கடிதத் தலைப்பில் 'சத்தியஜித்ரே' என்று மட்டுமே அச்சிடப்பட்டுள்ளது. உலகறிந்த கலைஞர் அவர்.

'பதர் பாஞ்சாலி', 'அபராஜிதோ', 'அபுர் ஸன் ஸார்' முதலிய திரைக் காவியங்களைத் தந்து பெரும் புகழ் பெற்றவரே. ஆனால் அவர் ஓர் எழுத்தாளர் என்பது பலரும் அறியாத செய்தி. அவர் தந்தை சுகுமார். அவர் பாட்டனார் உபேந்திரகிஷோர்- இருவரும் சிறந்த எழுத்தாளர்களாக விளங்கியவர்கள். மூவரும் சிறுவர் இலக்கியம் படைப்பதில் ஈடுபட்டவர்கள். சத்தியஜித். வங்காள மொழியில் எழுதிய நூல்கள் ஹிந்தி, மராத்தி, குஜராத்தி, மலையாள, ஓரிய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

வங்காளியிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட 'பத்திக் சந்த்'ஐ 'சொக்கன்' தமிழாக்கம் செய்திருக்கிறார்.

பாபுலு என்ற பன்னிரண்டு வயதுச் சிறுவன் நான்கு கேடிகளால் கடத்தப்படுகிறான். அவர்கள் பயணம் செய்த கார் ட்ராக் ஒன்றுடன் மோதுகிறது. இருவர் இறந்து போகிறார்கள். சிறுவனும் இறந்து விட்டதாக நினைத்து மற்றிரு கேடிகளும் நழுவி ஓடுகிறார்கள். தலையில் பட்ட அடியால் மயக்கமுற்றிருந்த பாபுலுவை ஒருவர் காப்பாற்றுகிறார். அவனுக்கு மயக்கம் தெளிகிறது. ஆனால் ஞாபக சக்தியை இழந்து விடுகிறான். தன்னைக் காப்பாற்றியவர் பொலிசுக்கு போக முயலவே, சிறுவன் அங்கிருந்து ஓடிப்போய்

றெயில் ஏறுகிறான். றெயிலில் ஜாலவித்தைக் காரன் ஹருணைச் சந்திக்கிறான். 'உன் பெயர் என்ன' என்று ஹருண் கேட்க, தன் பெயரைக்கூட மறந்து விட்ட பாபுலு, 'பத்திக் சந்த்' என்று புனைந்து சொல்லும் பெயரே அவனுக்கு நிலைத்து விடுகிறது. ஹருண், தன் நண்பன் உபேந்திராவின் தேனீர்க் கடையில் சிறுவன் வேலை பார்க்கவும் தங்கவும் ஏற்பாடு செய்கிறான்.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. சாஹிட்மிருளுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள மைதானத்தில் ஹருணின் ஜால வித்தை. மெய் மறந்து போகிறான் பத்திக்! இருவருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட பிணைப்பு வலுவடைகிறது.

சிறுவனின் தந்தை சன்யால் கல்கத்தாவின் புகழ் பெற்ற வழக்கறிஞர்; செல்வந்தர், தம்மகளை மீட்டுத் தருவருக்குச் சன்மானம் தருவதாக ஐந்து பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்கிறார். இதற்கிடையே விபத்தில் தப்பிய கேடிகள் இருவரும் தேனீர்க் கடையில் சிறுவனைக் கண்டு விடுகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து தப்புவதற்காக ஹருண் சிறுவனை அழைத்துக் கொண்டு டாக்ஸியில் ஓடுகிறான்; அவர்கள் பின் தொடர்கிறார்கள். இந்த அமளியில் பாபுலுவுக்கு நினைவு திரும்புகிறது. ஹருண் சிறுவனை அவன் தந்தையிடம் அழைத்துச் செல்கிறான்.

தம் மகன் திரும்பி வந்தது குறித்து. மகிழ்ச்சியடையும் சன்யால், ஹருணிடம் பாராமுகமாக நடந்து கொள்கிறார். தன் தந்தையின் செய்கை சிறுவன் பாபுலுவின் பிஞ்சு நெஞ்சை நோக்கச் செய்கிறது. ஜால வித்தைக்கார ஹருண் அண்ணா அவன் நெஞ்சில் நீங்காத இடத்தைப் பிடித்து விடுகிறான்.

இதுவே 'பத்திக் சந்த்' கதைச் சுருக்கம். மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் இஃது ஓர் சிறுவர் இலக்கியம். ஒரு மரபுக் கதைக்குரிய விறுவிறுப்பு, கவர்ச்சி- எல்லாமே இதில் உண்டு. ஆனால் ஜனரஞ்சகமான அவ் அவ் சங்களுக்கு அப்பாலும் கவனிக்கத்தக்க பல அம்சங்கள் இதில் உள; மனிதாபிமானம் மிக்க ஏழை நாடோடியான ஹருண், அவன்பால் நன்றியும் அன்

பும் 'பக்தி'யும் கொண்ட பத்திக் ஒருபுறமும் தம் பிள்ளையைக் காப்பாற்றி, தம்மிடமே ஒப்படைக்கும் ஹருணிடம் நன்றி பாராட்டாமல் அவனை ஏமாற்றும் படித்த, புகழ்பெற்ற பாரிஸ்டரான சன்யால் மறு புறமும்- ஆக அமைந்துள்ள மனித இயல்புசளால் ஆன கோலமாக இக்கதையைக் கொள்ளலாம்.

மொழி பெயர்ப்பு என்பது மிகவும் கடினமான கலை. எவ்வளவு பாடுபட்டாலும் மூலத்தின் சிறப்பைக் கொண்டு வருவது அரிது. மூலத்துக்கு விசுவாசமாக இருக்க முயன்றால் கலையழகு கெட்டுவிடும். கலை நேர்த்தியைக் கவனித்தால் சமூகத்திலிருந்து விலகிச் சென்று விடுவோம்.

'மொழி பெயர்ப்புக்கள் பெண்களைப் போலே அவை விசுவாசமாயிருக்கலாம் அல்லது அழகாயிருக்கலாம்!' என்ற கூற்று பொருள் பொதிந்தது. இந்த அளவுகோல் கொண்டு பார்த்தாலும் சொக்கன் அவர்களுடைய முயற்சி பாராட்டுக்குரியதே.

எளிமையான சின்னஞ்சிறு வசனங்களால் மாளிகை சமைத்திருக்கிறார் சொக்கன்:

'மேலே ஒளிவிடுகின்றனவே, அவை என்ன? மின் மினிப் பூச்சிகள் இருளில் அவை ஒளிரவல்லன; பறக்க வல்லன. அவற்றின் ஒளி குளிர்மையானது...'
(பக்கம் 4)

'உபேன்பாபு எப்பொழுதும் பத்திக்கை நோக்கித் தான் பேசுவார் என்பதில்லை. அவர் தமக்குள்ளேயே முணுமுணுத்துக் கொள்வதை அவன் கவனித்திருக்கிறான். சூழ்வர இரைச்சல் நிறைந்திருக்கும் வேளையில் அவர் நெற்றி சுருங்கிப்போய்க் காட்சி தரும்... ஆனால் ஒன்று: முணுமுணுக்கிற வேளையிலும் அவர் ஏதாவது வேலை செய்தபடியே இருப்பார்...'
(பக்கம் 42)

சிறுவர் இலக்கியம் என்ற எல்லைக்கப்பாலும் இந் நூலுக்கு ஒரு பெறுமதியுண்டு என்று குறிப்பிட்டேன். ஓர் உதாரணம் தரலாம்: ஒரே நேரத்தில் நூலைந்து பந்துகளை எறிந்து ஏந்துவது ஹருண் காட்டும் வித்தைகளுள் ஒன்று. அதைப்பற்றி ஹருணே சொல்கிறான்:-

'நாம் வாழும் பூமி என்ன? இதுவே ஒரு பந்து தான். கிரகங்களும் பந்துகள்தாம்... இவை சூரியனைச் சுற்றிச் சுழல்கின்றன. ஆனால் ஒன்றுடன் ஒன்று எக்காலத்திலும் மோதிக் கொள்வதில்லை: நினைத்துப் பார். இதிலும் பெரிய கண்கட்டு வித்தை உண்டா?'

எதிர்பாராத இடத்திலிருந்து வரும் இந்தத் தத்துவவிசாரம் நம்மைச் சிலிர்த்து வைக்கிறது.

இந்நூலின் ஒரு பதிப்பு தமிழ் நாட்டிலும் வெளி வர வேண்டும் என்னும் ஆசையைத் தெரிவித்திருக்கிறார், யாழ்ப்பல்கலைக்கழக மருத்துவப்பீடத்தலைவர் பேராசிரியர் நந்தி அவர்கள். பாரதம் தந்த மாபெரும் கலைஞனுடைய ஆக்கம் ஈழத்து முதுபெரும் எழுந்தாளர்களுள் ஒருவரான சொக்கனால் தமிழகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுவது நமக்கெல்லாம் பெருமை தரும் விஷயம். ஆனால் ஈழத்துக்கேயுரிய சில பிரயோகங்கள் தமிழகப்பதிப்பில் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சிறுவர்க்கேற்ற 10 பொயின்ட் எழுத்தில் ஆசிர வாதத்தின் அழகான அச்சு மூலத்துக்கே வாய்க்காத சிறப்பு, மார்க்கின் சித்திரம். புறஅட்டையில் நேயின் கையொப்பத்தோடு கூடிய நிழற்படம் - இவை நூலை அணிசெய்கின்றன.

-சோ. பத்மநாதன்

நூல் பத்திக்கசந்த்

அட்டை: மார்க்

ஆசிரியர்: சத்தியஜித்ரே

வெளியீடு:

மொழிபெயர்ப்பாளர்: சொக்கன் பூ. ஸ்ரீதர்சிங்கம்

அச்சு: ஆசிர்வாதம்

விலை: 15/-

கங்கை

'அமிர்த கங்கை'யில் பிரசுரிப்பதற்காக படைப்பாளிகள் சகல தரப்பினரிடமிருந்தும்-

சிறுகதை
கவிதை
விமர்சனம்
ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

போன்ற விடயதானங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

சமகாலப் பிரச்சனைகள் சம்பந்தப்பட்ட, தமிழ் தேசிய இனத்தின் மக்கள் போராட்டத்தை முன்னெடுக்க உதவும்

படைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்படும்.

அமிர்தகங்கை
140, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

— ஆ - ர் —

விழி முனையில் ஓர் விடியல்

இ ம க க த தி ன் கொள்வகயளுக் கேற்ற மாதிரி எங்களையும் மாத்திக் கொள்ள வேணும்தானே. இவ்வளவு நாளும் நாங்கள் விரும்பியிருந்ததை மறந்து, போராட்டத்துக்காக எங்கள் ஈடுபடுத்துவம், எப்பவாவது ஒரு விடிவு எங்களுக்கு வராமலா போகப்போகுது அப்பாவின்ர ஆசியில்லாவிட்டாலும் அந்த புதிய தேசத்தினர் ஆசியோடு ரெண்டு பேரும் கல்யாணம் செய்து சந்தோஷ மாய் இருப்பம். ஏன்ண்டால் இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளை அந்த புதிய தேசம் ஒரு நாளும் எதிர்பாரிக்காது.

சுகி சுப்பிரமணியம்

அதிகாலை நேரம் பெண்களின் அந்த முகாம் கலசலப்பாய் இருந்தது. ஒவ்வொருத்தருக்கும் ஒவ்வொரு வேலைகள் பொறுப்பாக இருந்ததால் அதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தார்கள். முகாமுக்குத் தேவை யான சில பொருட்களை வாங்குவதற்கு ஜோதி ஸ்டெல் லாவோடும் தாமரையோடும் வெளியே சென்றிருந் தாள். பொருட்களை வாங்கிவிட்டு மற்றவர்க ளோடு கதைத்துக் கொண்டு, இடது காலை லேசாக இழுத்தபடி வந்து கொண்டிருந்தவள் எதிரே நாலேந்து இளைஞர்கள் தோளில் துப்பாக்கியைத் தாங்கியபடி வந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டாள். அவர்களோடு காண்டபன் வருவதைக் கண்டதும் ஆச்சரியத்தில் அப் படியே நின்று விட்டாள். அவனும் அதே ஆச்சரியத் தில்,

‘சித்ரா...’ என அழைத்தது கேட்டது.

‘நான் இப்ப ஜோதி. உங்களுக்கு-?’

‘காண்டபன்’ என்றவன், ‘ஐய்யோ: இதென்ன காலில காயம்?’

பதறியபடி கேட்டான்.

‘இதுவா... ரெண்டு நாளுக்கு முன்னம் விடியிற இருட்டோட வேகமாய் ஓடி பயிற்சி எடுத்ததுன். அப்ப கல் இடறி விழுந்து காயம் வந்திட்டுது. சரி... நிலானி அக்கா கெதியில வரச் சொன்னவா, போகோணும். போய் வரட்டே...’

அவன் தலையசைத்ததும் மற்றவர்களோடு நடந்து சென்றான் ஜோதி- இரவு நேரம் முகாம் முற்றத்தில் நின்ற தென்னை மரத்திற்குப் பக்கத்திலிருந்த கல் லின்மேல் அமர்ந்திருந்தாள் ஜோதி. நிலாவெளிச்சத் தில் மற்றவர்களின் அசைவுகள் லேசாகத் தெரிந்த வண்ணமிருந்தன. இரண்டு வருஷத்திற்குப் பிறகு காண்டபனைக் கண்டது மனதிற்குள் ஓர் பரபரப் பாய் இருந்தது. அவ்வளவு முகத்திலயும் எத்தனை ஆச் சரியம். மற்றவர்களுக்கு முன் வெளிக்காட்டக்கூடாது என நினைத்தானோ என்னவோ கடைசி நேரம் வரை அமைதியாக அவனைப் பார்த்தபடி நின்றான் அவன் முகத்தில் தான் எத்தனை வித்தியாசம். போராட்டத் தில் காலடி வைத்த அந்த முதல் நாள் அவளுக்கு நினைவில் வந்தது. ஜோதி சித்திராவாகவும் காண்டபன் வீமல் ஆகவும் தங்கள் சொந்தப் பெயரோடு கிராமத்தைச் சுற்றிவந்த காலம் அது.

ஓர் நாள் அதிகாலை பனிவிலகாத அந்த அமை தியான நேரத்தில், பாதையோரம் வளர்ந்து நின்ற சிறிய மரங்களின் கிளைகளைக் கைகளால் விலத்திய படி அவசரமாக நடந்து கொண்டிருந்தார்கள் விம லும் சித்திராவும். நீண்ட தூரம் நடந்ததில் அவளு க்கு கால்களில் வலி எடுக்கத் தொடங்கியது. ஆன லும் மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு வேகமாக விமலுக்கு ஈடுகொடுத்து நடந்து கொண்டிருந்தாள். ‘சித்ரா’

‘ம்’ தலையைச் சாய்த்தபடி என்ன என்பது போல் பார்த்தாள்.

இவ்வளவு நேரத்திற்கும் நாங்கள் எழுதிவைச்ச கடிதத்தை உன்ர வீட்டிலயும் என்ர வீட்டிலயும் வாசிச்சிருப்பினம். ரெண்டு வீட்டிலும் இண்டைக்கு அமர்க்களம் தான்’ என்றான்.

‘அம்மா இவ்வளவுக்கும் அரை உயிரை விட்டி ருப்பா. என்னைப் பிரிஞ்சு ஒருநாள் கூட இருந்ததில்

லையே... எப்பிடித்தான் தாங்கப் போராவோ. தங்கை தீபாவும் ஒரே அழகையாய்த் தான் இருக்கும்.”

“நீ கவலைப்படுற மாதிரிநான் கவலைப்படேலை. என்ற அப்பாக்கு இதுவும் வேணும். இன்னும் வேணும். நீயும் ஆறு வருஷமாய் விரும்பினதை அப்பா அறிஞ்ச உன்ர அம்மாக்கு ஏசினாரே ஒரு ஏச்சு. பணக் காரருக்கு இருக்க வேண்டிய குணம் அப்படியே அப்பாவுக்கும் நிறைஞ்சிருக்கு. ஏழ்மையை மிதிக்கிற குணம். இயக்கத்தில் சேர்ந்தட்டன் என்று கடிதத்தை வாசிச்சாப் பிறகு என்ன நடக்குது என்று பாக்கத்தான் போறன். நீ இயக்கத்தில் சேர்ந்தது என்று அம்மா கவலைப்பட்டாலும் உண்மையாக உள் மனதில் பெருமையாய் நினைச்சு சந்தோஷப்படுவா, அந்த மனம் அவாக்கு இருக்கு. ஆனால் என்ற அப்பாவோ தன்னட்டை இருக்கிற பணம் எவ்வளவு கூடுதோ அதைத்தான் பெருமையாய் நினைச்சு சந்தோஷப்படுவார். இந்த அப்பா ஒரு நாளுமே திருந்தப் போறதில்லை. உன்ர மனசையும் நோக வைச்சு...”

“இல்லை விமல். அப்பா கோபப்பட்டதும் சரி தானே. நாலு வீட்டுக்குப் போய் அரிசி இடிச்சு உழைக்கிற தாயினர் மகளை தன்ர பிள்ளைக்கு செய்து வைக்க விரும்பமாட்டார் தானே...”

“ம்.. அப்பா இவ்வளவு ஏசியும் நீ இப்படிக்கதைக்கிறாய். சரி.. இந்தக் கதையை இதோட விடுவம்.” கதைப்பதை நிறுத்தி மேலும் வேகமாக நடந்தார்கள்.

“இன்னும் கனதாரம் நடக்கவேணுமே காலெல்லாம் சரியாய் நோகுது.”

குழந்தைபோல் தள்ளாடினான். “இனியென்ன... இப்படியே நேர போய்த் திரும்பினால் முகாம் வந்திடும். ஏன் நடக்க கஷ்டமா இருக்கே. இதில் கொஞ்ச நேரம் இருந்திட்டுப் போவமே..”

இல்லையில்லை. இதக்கெல்லாம் கஷ்டப்பட்டால் களத்தில் நிக்கிறது எப்பிடி. இனி எங்கடை வேதனையையும் கஷ்டங்களையும் ஊதித் தள்ளிவிட்டு உறுதியோட துவக்குப் பிடிக்கவே...”

“அங்கபார். தூரத்தில் தெரியுதே ஒரு சின்ன கல்விடு. அதான் நீ போற டூட்டம். நான் இந்த இடது பக்க ஒழுங்கையால என்ற முகாமுக்கு போக வேணும். இனி அடிக்கடி சந்திக்கேலாது என நினைக்கிறன். இயக்கத்தினர் கொள்கையன்கேற்ற மாதிரி எங்கையும் மாத்திக்கொள்ள வேணும் தானே. இவ்வளவு நாளும் நங்கள் விரும்பியிருந்ததை மறந்து, போராட்டத்துக்காக எங்களை ஈடுபடுத்துவம், எப்பவாவது ஒரு விடிவு எங்களுக்கு வராமலா போகப் போகுது அப்பாவின்ர ஆசியில்லாட்டிலும் அந்த புதிய தேசத்தினர் ஆசியோட ரெண்டு பேரும் கல்யாணம் செய்து சந்தோஷமாய் இருப்பம். ஏனெண்டால் இந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளை அந்த புதிய தேசம் ஒரு நாளும் எதிர்பார்க்காது. சரி... நேரம் போகுது சந்தோசமாய் போட்டு வாம்மா...”

அவள் போய் மறையும் வரைக்கும் இமைக்காது பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பணக்கார குடும்பத்தில் விமல் பிறந்தாலும் சின்ன வயதில் இருந்து கதைத்து வளர்ந்த நட்பு. இருவரும் கதைக்க வாய் திறந்தால் சதா பிரச்சனை பற்றித் தான் கதை. மக்களின் இழப்புக்களிலும் வேதனைகளிலும் தாங்களும் பங்கு கொண்டு கவலைப்பட்டு மறையுமுகமாக நிறையவே போராளிகளுக்கு உதவி செய்து எல்லாமே மறக்கவே முடியவில்லை அவளுக்கு.

அதன் பின் சித்ரா ஜோதியாக மாறியதோடு புதிய வாழ்க்கை மிகவும் பிடித்துப் போயிருந்தது. தொடக்கத்தில் மூன்று மாதம் கரும் பயிற்சி எடுத்து... ஆயுதத்தோடு வெளிவந்து.. எதிரியை வீழ்த்தி நாளை ஆவலோடு எதிர்பார்த்து.. எத்தனை அர்த்தமான சந்தோஷப் பொழுதுகள். போராட்டம் சம்பந்தமான அறிக்கைகளை வாசிப்பதிலும் வெளிநாடுகளின் விடுதலை வரலாறுகளை தெரிந்து வைத்திருப்பதிலும் மிகவும் ஆர்வமாய் இருப்பதோடு கருத்தரங்குகளில் தவறாது பங்குபற்றுவாள். இந்த இரண்டு வருஷத்திலும் நாலைந்து தரம் எதிரியோடு போராடி பெரும் வெற்றி கிடைத்ததால் கப்டன் நிலாணி அவளைப் பாராட்டியதை மறக்க முடியவில்லை. ரெண்டு வருஷம் சென்றும் எல்லாவும் நேற்று நடந்த மாதிரி இருந்தது. இந்த ரெண்டு வருஷத்தில் காண்டபனில் எத்தனை மாறுதல்...

அவளின் சிந்தனை தன் தாயிடம் சென்றது. பாவம் அம்மா. இப்பவும் அழுது கொண்டிருப்பாவே.. காண்டபனின் அப்பா அந்த நேரம் ஏசியதைத் தாங்க முடியாமல் ஜோதி பிடிவாதமாக மறுத்ததால் வீடுகளுக்கு அரிசி இடிக்கப் போவதை நிறுத்தி, நாளாந்தம் வயிற்றுப் பசிக்குத் திண்டாடி, நித்தம் கண்ணீரும் வேதனையுமாய் இருந்த நேரம் காண்டபன் வந்து ஆறுதல் சொன்னதும் நினைவில் வந்து நெஞ்சை நெருடியது. அவளின் ஒரேயொரு தங்கை தீபாவுக்குத் தான் எத்தனை ஆசையள், நல்லாய்ப் படிக்கவேணும் உயர்ந்த வேலை செய்து அம்மாவையும் அக்காவையும் தானே பார்க்கவேணும் என்று அடிக்கடி அந்த பிஞ்சு முகம் சொல்லுமே. கிராமத்திலுள்ள சிறிய பாடசாலையில் அவளின் ஆசைப்படி ஏழாம் வகுப்புப் படிப்பதால் வருமானம் இல்லாட்டிலும் கஞ்சி குடிச்செண்டாலும் அம்மா அவளைப் படிக்க வைப்பா என்ற நிம்மதி ஜோதிக்கு இருந்தது.

எல்லாவற்றையும் யோசித்தவனுக்கு பெருமூச்சு வேதனையோடு வெளிவந்தது. அவசரமாக அவளை நோக்கி ஸ்டெல்லா வந்து கொண்டிருந்தாள். ‘என்ன’ என்பது போல் கேள்விக்குறியோடு பார்த்தாள். ‘ஜோதி.. உன்ர அம்மா...’ சொல்ல முடியாமல் தடுமாறினாள்.

‘ஐயோ.. என்ன ஸ்டெல்லா கெதியில் சொல்லன். உன்ர அம்மாவுக்கு-?’

‘இல்லை.. அம்மா வீட்டுக்கு மேல பொம்பர் குண்டு போட்டு தீபாவுக்கு கையில காயமாம். அதால வந்து... வந்து... கையை எடுத்தாச்சாம். அம்மாவுக்கும் சின்ன காயமாம். ஆனால் பயப்படும்படியாய் ஒன்றுமில்லையாம். உன்னையே கேட்டபடி இருக்கிறவாம். இந்த ஒரு வருஷமும் உன்னை விசாரிச்சபடி இருக்கிறதோட இப்ப நேர பாக்கவேணும் என்று அழுகிறவாம். உன்னட்டைச் சொல்லுறதுக்கு காண்டபன் வந்தவர். நாளைக்கே போய் உன்ர அம்மாவையும் தங்கச்சியையும் பாத்திட்டு வாவன்.’

அதிர்ந்து போய் அப்படியே மரத்தின் மீதுசாய்ந்து விட்டாள். ‘கடவுளே... இதென்ன கொடுமை... கன்னத்தில் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டேயிருந்தது. ‘ஜோதி... நிலாணி அக்காட்டை நீ நாளைக்குப் போறதுக்கு கேட்டுட்டு வாறன். நாளைக்கு விடிஞ்ச உடன முதல் நீ வீட்டுக்குப் போ என்ன...?’

தலையசைத்து விட்டு சாப்பிட மறுத்து, படுக்கைக்குச் சென்றாள் ஜோதி

‘என்ர முடிவை நிச்சயம் அம்மா எதிர்க்க மாட்டா. அவாள்ர ஆசைப்படி போய்ப்பாத்திட்டு உடன திரும்பி வரோணாம். என்னைத் தேடி எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டி

ரூப்பா. தீபாவும் கையில்லாம என்ன செய்யப் போறோளோ..... இந்த அதிர்ச்சியை அந்த குழந்தை மனம் எப்படித் தாங்கப் போகுது. அம்மாவும் பழைய படி வீடுகளுக்கு அரிசி இடிக்கப் போகத் தொடங்கியிருப்பாவோ? கடவுளே..... வேதனைப் படுறதுக்கு ஒரு அளவையில்லையா?

அவளையும்றியாமல் கண்களில் நீர் வழிந்து கொண்டேயிருந்தது. நிம்மதியில்லாத நினைவோடு அப்படியே தூங்கிப் போனவள், அதிகாலையில் குண்டுகள் அதிரும் சப்தத்தில் திடுக்கிட்டு விழித்தாள். மற்றவர்களும் அவசர அவசரமாக எழும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். எல்லோரிலும் ஒரே பரபரப்பு, ஆமி, கட்டுப்பாட்டை மீறி வெளியே வர முயற்சி செய்து கொண்டிருந்ததை எல்லோரும் அறிந்து படபடவென தயாரானார்கள். கப்டன் நிலாவி போராடுகின்ற ஒழுங்கு முறைகளை விளக்கியதும், அடுத்த வினாடி சீறிக் கொண்டு அந்தப் பறவைகள் ஆயுதங்களோடு காலத்தை நோக்கிப் பறந்தன.

அப்பொழுது ஸ்டெல்லாவும். தாமரையும் ஓடி வந்து 'ஜோதி! நாங்களும் அங்க போறம். நீ வீட்டுக்குக் போக விரும்பினால் போ.

அவசரத்தோடு கூறியவர்களைத் தடுத்து, 'இல்லை ஸ்டெல்லா. நாங்கள் இதில கலந்த போதே முதல் முதல் நேசிக்கிறது இந்தப் போராட்டத்தைத் தான். இதுதான் எங்கட உயிர் மூச்சு. இதுக்குப் பிறகுதான் உறவும் பாசமும் இப்ப நானும் உங்க னோட வந்து சண்டை பிடிச்சு வெற்றியோட அம்மா வைப் போய்ப் பாத்திட்டு வாறன். அம்மாக்கு இருக்கிற வேதனைகளுக்கு மத்தியில போராடி வெற்றியோட தன் மகள் நேர நிற்க சந்தோஷப் படுவாயில்லையா? முதல் இப்ப போவம் வாங்கோ.....'

அவசர அவசரமாக ஒரு வானில் ஏறி வேகமாகச் சென்றனர். அதிகாலை ஐந்து மணிக்குத் தொடங்கிய மோதல் மூன்று மணித்தியாலம் சென்றும் ஓயவில்லை. ஒவ்வொரு எதிரியையும் வீழ்த்துகிற உற்சாகமும் பரபரப்பும் எல்லோர் முகங்களில் பிரதிபலித்தது. ஏதோவொரு வேகத்தில் ஜோதி சனக்காமல் போராடிச் கொண்டிருந்தாள். இடையிடையே தாயின் முகம் நினைவில் வந்தது. 'அம்மா! இன்னும் ரெண்டு மூண்டு மணித்தியாலத்தில் சண்டை முடிஞ்சு முதல் முதல் உன்னைக் காண வெற்றியோட வாறன்.'

அவளின் மனம் இப்படி நினைத்தாலும் போராட்டத்திலேயே கண்ணையிருந்தாள். ஆத்திரத்தோடு சண்டை பிடித்துக் கொண்டிருந்தவள் இரண்டு வினாடியில் தடுமாறி, 'அம்மா' என அலறியபடி, குண்டை நெஞ்சில் ஏந்திக் கொண்டு நிலத்தோடு அப்படியே சாய்ந்தாள். இதைக் கவனித்த ஸ்டெல்லாவும் தாமரையும் 'ஜோதி...'' என கத்தியபடி ஓடிவந்து தாங்கிக் கொண்டார்கள்.

சிறிது நேரத்தால் சப்தங்கள் ஓய்ந்து பழையபடி ஆமி தங்கள் முகாமை நோக்கிப் பின்னடைந்த

விஷயம் கேள்விப்பட்டு, எல்லோரும் அதிர்ச்சியோடும் அவசரத்தோடும் அவனைப் பார்க்க வந்தார்கள். அமை நினைவில் லேசாகக் கண்களைத் திறந்து சுற்றி நின்றவர்களைப் பார்த்தாள், சற்றுத்தள்ளி நின்றபடி கண்கள் சிவக்க கலங்க யதட்டத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் காண்டபன். கலங்கிய அவனின் கண்களைப் பாத்து 'நாங்கள் நினைச்சது நடக்காவிட்டாலும் இந்த மண்ணுக்காக சாகிற பெருமையே எனக்குப் போதும் நீங்க... கலங்க— கலங்கவே கூடாது. அம்—மா என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பா... நான் அங்க போகவே...'

சித்திராவின் இறுதி மூச்சு காற்றோடு கலந்த நேரம் காண்டபன் அதிர்ந்து போய் பேசக் கூடச் சக்தியின்றி விழைத்துப் போய் நின்றான். 'கடவுளே அந்தத்தாயிடம் போய் எப்படிச் சொல்லப் போறன். ஒருமுறை எண்டாலும் காணவேணும் என்று ஒவ்வொரு நிமிஷமும் துடிச்சாவே இந்த வெற்றியோட ஜோதி நேரபோய் குண்டிருந்தால் எத்தனை சந்தோஷப்பட்டிருப்பா. ஆனாலும் இந்த நிலையில் கொண்டு போய் அதிர்ச்சியடைஞ்சு கதறுவதை விட, இவ்வளவு நாளும் எதிர்பார்த்தமாதிரி எப்பவெண்டாலும் என்ற மகள் நிச்சயம் வருவாள் எனட பெருமையோட அந்தத் தாய் எதிர்பார்த்திருக்கட்டும்.'

அவனின் மனம் சிந்தனையிலிருக்க, ஜோதியின் நெஞ்சிலிருந்து வழிந்த ரத்தம் நிலத்தில் உறைந்து போயிருந்ததை அவனின் கண்கள் பார்த்த படி, இருந்தன.

— குட்டிக்கதை —

ஒருமைப்பாடு

அகாலவேளையிலே தோளில் கமையுடன் நடக்க கஷ்டமாக இருந்தது. குரத்தில் வெடிச்சத்தங்கள் தொடர்ச்சியாக கேட்டுக்கொண்டிருந்தன.

நான்கு பிள்ளைகளும் பதட்டப் படாமல் நடந்து வந்தது பெண் எம்மாவுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

கடைசிப் பெண் பிள்ளைக்கு ஐந்து வயது. திருவிழாவுக்கும் போகும் மன நிலையில் இருந்தாள்.

பிரச்சனையான இந்த நேரத்தில் வெளியூர் போன கணவனை நினைத்த போது ஆத்திரம்தான் உந்தது.

குரல்து உறவினரின் விட்டை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கி வெகு நேரமாகி விட்டது.

மேலும் நடக்க முடியாமல் கால்கள் வலித்தன. சிறிது நேரம் ஆறுதலாக இருந்து, தன்னார் குடித்தால் நல்லது போல் இருந்தது.

எதிரே இருந்த வீட்டுக்குப் போனால் வயதான பெண்மணி வினா தமாக அவர்களைப் பார்க்க 'கொஞ்சம் தன்னார் தாங்கோ' எனக் கேட்டாள்.

வாசல் படியைக் காட்டிய அந்தப் பெண்மணி 'இரு,' என்றாள்.

பொன்னம்மாவின கடைசிப் பிள்ளை சிரித்துக் கொண்டு 'எங்கடை விட்டில தங்கம் இருக்கிற மாதிரி நாங்கள் இருக்கப் போறம் என்று.

சிதம்பரவல்லி

“எம் உரிமைத் தாயகமே உறுதி உறை களமாகும்”

எளம்

நாக சிவசிதம்பரம்

வான்வனும் மறைகின்றான்
வளர்மதியும் தேய்கிறது
கானகம் போல் இச்சூழல்
கவலை இருள் தொடர்கிறது.

உயிரோடு உடல் சிதறும்
உடைவாகி மனை சரியும்
பயிரோடு வயல் எரியும்
பாழாகும் பல தொழிலும்.

அகம் இழந்த மானுடரின்
அடக்கு முறையால் இங்கு
முகம் இழந்த மனுநீதி
முச்சிழந்து கிடக்கிறது.

தனித்தமிழ் ஈழத்தை
தமதாக்கவே மக்கள்
முனைப்புடன் போராடி
முன்னேறும் காலம்.

சிறு குடிசை திறந்திருக்கும்;
சேவல் கூவும்; உடன்
இருந்தவரும் உறங்க-மனம்
உழல்வாள் ஒரு பாலை.

சூரியனின் வரவுக்கே
தாமரையின் காத்திருப்போ?
ஏழையவள் மனம் போல
எரிகிறது கைவிளக்கு.

பசியில் உடல் வற்றும்து
பாசத்தில் உளம் வற்றும்து
நிசியிலும் உறக்கம் அற்று
நீர் இழந்து விழி வற்றும்து.

நாய் குரைக்க, நடையோசை
நெருங்கிவர, ஓடியவள்
வாய் உரைக்க வகையின்றி
வந்தவனைப் பார்க்கின்றாள்.

தலைவன் உலகின் துயரெல்லாம்
ஒருரு வானதெனும்
நிலையில் உன்னைக் கண்டு
நெஞ்சேதோ செய்கிறது.

தலைவி என் கவலை என்னோடு
உங்கள் சுகம் எப்படியோ?

மண் காக்கும் வீரன்
மனம் தளரலாமோ?

தலைவன் கண்ணொளிதான் காணாது
காலிடறி வீழ்வது போல்
உன் மொழிநான் கேளாது
இயங்குவதும் எப்படியோ?

தலைவி போரிடும் நோக்கில்
பெண்ணால் தடையேனோ?
காதலின் தாக்கம்
கடமைக்கு தடைதானே?

தலைவன் கத்தும் குயிலிசையும்
காதில் இனிக்கவில்லை
நித்தம் சுகம் இழந்து
நீளுவதோ வேதனையும்?

வெண்ணிலவும் முகிலோடு
வினையாடித் தேறும்
என்னுளமும் உன்னோடே
உரையாடி ஆறும்.

தலைவி ஆறுதலும் தேறுதலும்
அவசியம் தான் ஆயினும்
போரிடவில் பெருந்துன்பம்
பொறுத்திடலே பெருமை.

தலைவன் தத்துவம் நீ பேசாதே
தனியன் நான் இப்போது
மெத்த உளம் நொந்தேன்
மீண்டும் போராடேன்.

தலைவி விருப்பெல்லாம் வெறுப்பாக
வீண் வார்த்தை பேசுகிறீர்?
பொறுப்பெல்லாம் மறந்தீர் ஏன்
போதை தலைக்கேறியதோ?

தலைவன் போராடும் ஆசையையும்
பெருங்காதல் விழுங்கியது
வேறேர் தடையுமுண்டோ
வாழ்விலே நாம் இணைய?

தலைவி மாதின் உறவே உம்
மனதைமறைக்கிறதே
தீது புரிவார் மன்னை
திற்பதும் புரியலையோ?

தலைவன் புரியாது? மொழி பேசும்
பாலகனே நானும்- உந்தன்
பிரிவாலேஏங்கி உளம்
புண்ணாவது அறியாயோ?

தலைவி நீருக்குள் தீயாக
நின்று சாதனை புரியும்
போருக்குள் வீரன் நீ
பொறுமை கெடலாமோ?

தலைவன் பொறுமைக்கும் எல்லை உண்டு
போதனைக்கும் நேரம் உண்டு
சிறுமை உணராத உந்தன்
சிந்தனையும் கல்லோம?

தலைவி உம் நிலையில் எல்லோரும்
ஓடிவரும் போதினிலே
இம் மண்குறை தீர்க்க
எழுவார் யார் இங்கே?

தலைவன் நானொருவன் இல்லையெனில்
நலிவுறுமோ போராட்டம்
மாநிலத்தே எம் மறவர்
மனங்கொண்டு உழைக்கையிலே!

தலைவி ஆயுதத்தின் ஆசையிலே
எழுந்தீரோ போராட
காகிதத்தில் எழுதியதை
கணத்தில் மறந்தீரோ?

தலைவன் ஆசைகளை மனதிருத்தி
அநியாயமாக நானும்
சாவதுவே உந்தனுக்கும்
சரியோட சொல்லு?

தலைவி இறந்த உம் சோதரர்கள்
எத்தனையோ கனவுகளை
சுமந்தனரே! அவர்கள்
துயரை உணர்ந்தீரோ?

தலைவன் கேள்விகளை குண்டாகி
கொல்வது ஏன்? என்னோடு
வாழ்மனம் இல்லை எனில்
வேறு கதை எதற்கு?

தலைவி வீரனென்றே நம்பி
வேதனையும் மறந்திருந்தேன்
ஈனம் உம் செய்கை எனில்
உரையாது இருந்திடவோ?

தலைவன் எப்போதும் எதிர்காலம்
கற்பனைகள் பொருந்தாது
இப்போது உன் முடிவு
எது வென்றே கூறு?

தலைவி உம் நினைவை மேவி என்னுள்
எழுவது எம் உரிமை
இந்நிலையில் இன்று வரேன்
ஈழத்தில் நாம் இணைவோம்.

தலைவன் இன்றில்லை ஆயின் இனி
என்றுமே இல்லை இனும்
என்னை அழித்த பழி
உன்னையே சேரும்.

தலைவி போராடியே மறையின்
பெருமையுறுவேன்- மண்ணில்
வீணாகவே அழியும்
வேதனை ஏன் எமக்கு?

எம் உறவைக் காப்பாற்ற
உடன் எழுவோம் போராட!
எம் உரிமைத் தாயகமே
உறுதி உறை களமாகும்.

தலைவன் கண்ணிமைக்கும் நேரத்துள்-என்
கலக்கமது தீர்த்தாய்-உன்
பெண்மை மனஉரனால்-என்
பேதமையை இன்றுணர்ந்தேன்.

உந்தன் மனவுறுதி எம்
எல்லோர்க்குமே இருப்பின்
வந்த துயர் ஓடி, உயர்
வாழ்வு மலர்ந்திடுமே.

■ குட்டிக்கதை

பழம்

கிட்டத்தட்ட அந்தக் கிராமமே
இவெறிச்சோடிப் போனமாதிரித்தான்...
கிராமுவத்தினரின் தாக்குதல்களுக்கு
பயந்து அனைவருமே எங்கு சென்ற
னரோ?

கடைசியாக அந்தக் கூன் விழுந்து
முதிர்ந்து நடைதளர்ந்த கிழவனும்
கிராமத்தை விட்டு மெல்ல அடியெடுத்தான்.

கிராமத்து எல்லையில் காவல் அரணில்
நின்ற போராளி ஒருவன் கேட்டான்?

“அப்புவுக்கும் உயிரிலை ஆசையோ?
கெதியாய் போங்கோ...”

லேசாக நிமிர்ந்து அந்த இளைஞனை
கூர்ந்து நோக்கிய கிழவன் சொன்னான்:

‘சாலை எப்பவரும் என காத்துக்
கிடக்கிற எனக்கு உயிரிலை ஆசையில்
லையடா மோனை... என்னை கொல்லு
றவன் அந்நியனோ இருக்கலாம் அதைப்
பற்றிக் கவலையில்லை... எனக்குகொள்ளி
வைக்கிறவன் அந்நியனாக இருக்கக்
கூடாது... அதுதான்... ஆருக்கும்
கடமைப்படலாம் ஆனால் அந்நியனுக்கு
அதுவும் எதிரிக்கு இறுதிக் கடன்
படலாமோ?...’

-என்றவாறே கிழவன் நகர்ந்தார்.
ஏதோவோர் புதிய உணர்வுஉடலெல்லாம்
சிலிரிக்க வைக்க, உறுதியில் மேலும்
உரமேற நிமிர்ந்து நின்ற அந்த இளைஞ
னின் கண்கள் லேசாக பனித்திருந்தன---

- மொளையா

சின்னச் சண்முகன் - எழுதும்

இலக்கியத்தளம்

“எழுத்தாளர் யோகநாதன் என் இனிய நண்பர் அற்புதமான சமூகபிரக்ஞைகள் உள்ள பல படைப்புக்களை எழுதியவர். ஆனால் இதை எழுதத்தான் இலங்கையை விட்டு சென்னைக்கு வந்தாரா? இலங்கையாழ்ப்பாண தமிழர்கள் படும் பாட்டை சித்தரிக்க வேண்டிய இவர் பேரூ இப்படி ஏன் கொக்கோகம் செய்கிறது என்பது புரியவில்லை தோழர் யோகநாதன் இப்படி எழுதவும் கூடாது.”

இவ்வாறு கூறுபவர் எங்களுர் எழுத்தாளர் அல்ல, தமிழகத்தின் தரமான எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான சு. சமுத்திரம் அவர்கள்தான்.

தமிழகத்தில் இருந்து கொண்டு பல சாதனைகள் புரிவதாகி சாதனைக் கதைகளை வெளியிட்டுக் கொண்டு இருக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் செ. யோகநாதன் அவர்களும் ஒருவர்.

அவரது சாதனைகள் சினிமாத்தனமான கதைகளையும், தென்னிந்திய பாணிக் கதைகளையுமே படைக்க உதவுகின்றன என்பதற்கு சு. சமுத்திரம் அவர்களின் கருத்தே சாட்சி.

மேற்படி கருத்து 26-04-87ஆம் திகதியிட்ட ‘தாய்’ என்னும் வார இதழில் வெளியாகியுள்ளது. அதே இதழில் வெளியாகியுள்ள ‘காதலெனும் தீவினிலே ... என்னும் சிறுகதையின் சில பகுதிகளை வாசித்துப் பார்க்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் உண்மையை உணர்வார்கள்.

“சீதா எப்போ பார்த்தாலும் ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லாம இந்தப் பயிற்சிங்கதானா? கொஞ்சம் சாவகாசமாக உட்கார்ந்து என்னோடு பேசனுமுன்னு எனக்குத் தோன்றவில்லையா? என் மனதிலே உள்ள, ஆசைகளை யெல்லாம் நீ ஏன் உணரமாட்டேங்கிற?’ (இவை எங்களது பேச்சுவழக்கா?)

“முப்பது வயசாகல்லே அதுக்குள்ளே கொஞ்சம் பேசினாலே முச்சிரைக்குதா? லேசான தொந்திவேறே. கண்ணா நாளையிலேருந்து காலையிலே நாம இரண்டு பேரும் ‘ஜாக்கிங் போகிறோம் ஆபீசிலே உட்காருவது சாப்பிடுவது தூக்கம். கொஞ்சம் உடற்பயிற்சியும் தேவைன்னு ஏன் கண்ணா நினைக்கறதில்லை. (ஈழத் தமிழர்களின் நிலை இப்படியல்லவா? இருக்கின்றது)

“அப்புறம் ஹனிமுனுக்கு ஜப்பான், ஹாங்காங் போகிறோம். ஜாலியா இரண்டு மாசங்களை வெளிநாடுகள் கள் கழிச்சுட்டுத் திரும்புவோம் (யார் சொன்னார்கள் ஈழத் தமிழர்கள் அவல வாழ்க்கை வாழ்கின்றார்கள் என்று)

நானும் பொழுதும் அவல வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டு துயரத்தின் விளிம்பில் இருக்கும் ஈழத்தமிழர்களின் நிலை எங்கே? அவர்களது நிலைமையினை படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக கூறிக்கொள்ளும் செ. யோகநாதன் போன்ற எழுத்தாளர்களின் நிலைமையே தான் என்ன?

சொந்த மண்ணில் இருந்துதான் மக்களின் துயரங்களை உங்களால் வெளியே கொண்டு வரமுடியா விட்டாலும் பரவாயில்லை. தமிழகத்தில் சகல வசதிகள், தீர்மானமான வாழ்க்கை என்பவற்றுடன் இருந்து கொண்டு உயரிய இலக்கியப் பணி செய்ய முடியாதா?

ஒன்று மாத்திரம் உண்மை எங்கள் மக்களின் அவலங்களை இலக்கியப்படைப்புகளாக வெளிக்கொண்டு வரமுடியாவிட்டாலும் அப்படிச் செய்வதாக கூறிக்கொண்டு சினிமாத்தனமான, படைப்புக்களைப்படைத்து புகழையும் ஏனைய வசதிகளையும் நிறையவே சேர்த்துக் கொள்வீர்கள் என்பது மாத்திரம் உறுதி.

ஒரு மனிதனின் உண்மையான குணத்தினை அறிந்து கொள்வதற்கு இரண்டு சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

ஒன்று அவனுக்கு மிகப் பெரிய பதவியைக் கொடுத்து அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுப்பது. மற்றது அதிக கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் கொடுத்தல்.

கஷ்டங்கள் வரும்போது மனிதர்களின் உண்மை நிலையை அறியலாம். சோதனை மிகுந்த இந்தக் காலகட்டத்திலே மதில் மேல் பூனைகளாக இருந்த பலரின் உண்மை நிலையை தெரிந்து கொள்ள முடிந்துள்ளது. இலக்கியத் தளத்தில் சாதாரண மனிதர்களைப்பற்றி குறிப்பிட முடியுமா? எழுத்தாளர்களையும் சேர்த்துத் தான் குறிப்பிடுகின்றோம். சந்தர்ப்பவாதிகள் நீண்ட காலம் ஏமாற்ற முடியாது.

உங்கள் தகுதிக்கும், திறமைக்கு மேற்ற
வெளி நாட்டு வேலைவாய்ப்புகளையும்
பிரயாண ஒழுங்குகளையும் நம்பிக்கையுடன்
ஏற்பாடு செய்து தருபவர் _____ ●

○ சவுதி - குவைத் - அபுதாபி - சிங்கப்பூர் ○

ஆசிய நாடுகளுக்கான பிரயாணங்களை தொழில் வாய்ப்புடன்
மேற்கொள்ளவும் _____ ●

நேர்வோ - கனடா - U K - ஜேர்மனி - பிரான்ஸ்

ஆசிய நாடுகளுக்கான பிரயாண ஒழுங்குகளை
உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொள்ளவும் _____ ●

R.K - பரமசுவாமி (பவானி)

வட்டு வினி பிள்ளையார் கோவில்

(ஆஸ்பத்திரி முன் ஒழுங்கை)

இறுவில் _____

தீரைகடலோடியும் தீரவியம் தேடு....

இது முதுமொழி-

பொருளாதாரமே வாழ்வின் ஆதாரம்

வெளிநாடுகளில் வேலைவாய்ப்பு பெற்துரித
கதியில் பிரயாண ஒழுங்குகளை செய்து கொள்ள

குளேரியா ரவல்ஸ்

CANADA

GERMANY

FRANCE

NORWAY போன்ற நாடுகளுக்கு

துரித கதியில் பிரயாண ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன...

டோகா நாட்டிற்கு

OPEN VISA வுடன் மின்வரும்

வேலைகளுக்கான வெற்றிடங்கள் உள்ளன.

Labourers - 450 QR.

★ Painters 750 - QR

Carpenters - 700 QR

★ Masons 700 - QR

சிங்கப்பூரில் ...

Labourers Building Construction Shipyard

Huosemaid வேலைகளுக்கு உடன் தொடர்புகொள்ளவும்

GLORIA TRAVELS

(பிரதான சந்தைக்கு அருகாமையில்)

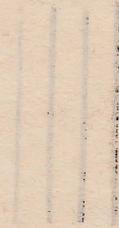
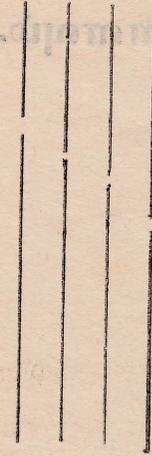
MARKETVIEW

MANIPAY

பழைய புதிய படங்களின்

மிகத் தரமான பிரதிகளை

பெற்றுக் கொள்ள.....

யாழ்நகரில் சிறந்த புகழ்பெற்ற ஸ்தாபனம்

வீடியோ பிரசாத்

காங்கேசன்துறை-வீதி

யாழ்ப்பாணம்

இந்த பிரதிகை - 1

வாணாபந்திய

ஒலிர்யதிவுத் துறையில்
புகழ் பெற்றவர்கள்

தரமான, தெளிவான,

புதிய- பழைய- பலமொழிப் பாடல்களையும்

பதிவு செய்து கொள்ளவும்...

உதிரிப்பாகங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும்...

யாழ்நகரில் தன்னிகரற்றவர்கள்

SYROSE

“ஸ்கைரோஸ்”

1 - ஆஸ்பத்திரி வீதி

HOSPITAL ROAD

யாழ்ப்பாணம்

JAFFNA

பழைய புதிய படங்களின்

மிகத் தரமான பிரதிகளை

பெற்றுக் கொள்ள .....

யாழ்நகரில் சிறந்த புகழ்பெற்ற ஸ்தாபனம்

வீடியோ பிரசாத்

காங்கேசன்துறை வீதி

யாழ்ப்பாணம்

அமிர்த கங்கையின்
சமுதாய - இலக்கியப்
பணி சிறப்புற எமது
வாழ்த்துக்கள் ....

- ★ நீபோறிங் _____
- நீசிலிவிங்
- ★ வால் (F) சீற்   ★ ஹெட்வேசிங்
- வால் (F) வெட்டுதல்
- ★ வால் (F) வேஸ்   ★ பிறேக்தறம்
- பிறேக்லைனிங்
- போன்ற அனைத்து

வேலைகட்கும் - மற்றும் - சகல விதமான
கடைச்சல் வேலைகளுக்கும் >>> வில்லியர்ஸ் தண்ணீர்பம்
உறுப்புட்கும் _____

♣ நியூ ராஜ் குலன் இண்டஸ்ட்ரிஸ் ♣

264, 52 ஸ்ரான்லிவீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள்

திருப்தியே

எங்கள் மகிழ்ச்சி ...

உங்கள் இல்லங்கள் - அலுவலகங்கள்
அனைத்திற்கும் அழகூட்டும்

ஐ உறுதியான உருக்கு (Steel) தளபாடங்கள்
காரியாலய மேசைகள் - கதிரைகள் -
மரத்தளபாடங்கள் - குஸன் ஸெற்றிவசைகள்
அலுமாரிகள் - டிரெஸிங் மேசைகள் - ஷோகேஸ்கள்
ஆர்ப்பிக்கோ (ARGPIO) மெத்தைகள் கட்டில்கள்

அனைத்திற்கும்

ஜெனூடென்ஸ்

கே. கே. எஸ். வீதி

இணுவில்

வாடிக்கையாளர்களுக்கும் _____

நண்பர்களுக்கும் _____

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

☒ அரிசி ஆலை இயந்திரங்கள்

☒ உதிரிப்பாகங்கள்

☒ மின்சார மோட்டார் வகைகள்

☒ Rubber Belt -

☒ Hair Belt வகைகள்

☒ மின்தறி ஆலைக்குரிய

☒ இயந்திரங்களுக்கான

☒ உதிரிப்பாகங்கள்

அனைத்தும் யாழ் நகரில் - உயர்தரத்தில், நிதான விலையில்,

கிடைக்குமிடம் :

K.R சிவலோகநாதன் அன் கோ.

ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

■ உங்கள் பிரயாணங்கள்

ஒழுங்காக- துரிதமாக

சிரமமின்றி அமைய...

குவைத்- ஓமான்- அபுதாபி

ஆகிய நாடுகளுக்கு-

ஆண்-பெண் இருபாலாருக்கு முரிய

பிரயாண ஏற்பாடுகள் எம்மால்

செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன...

மற்றும்-

-பாஸ்போர்ட்

-பொண்ட்

-இந்தியன் விசா

-விமானப் பயணச்சீட்டு

ஆகியவேலைகள் துரிதமாகச் செய்து

கொடுக்கப்படுகின்றன..

தொடர்புகளுக்கு

சங்கர் ட்.றவல்ஸ் சேர்விஸ்

63, சிவன்கோவில்

வடச்சூவிதி,

யாழ்ப்பாணம்

தரமான புடவை வகைகளின்
உற்பத்தியாளர்களும்
இறக்குமதியாளர்களும்

கரீணாசன்
ரெக்ஸரெல்ஸ்
கிணுஷல்

NEWS PAPER IN
SRILANKA